Dosarul № 2ri-42/2026 I instanță
Num. comp. 2-24138003-05-2ri-06102026 judecător Guțu Denis

judecătoria Comrat
sediul central

D E C I Z I E

10 noiembrie 2026
mun.Comrat

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președinte de ședință, judecător Mironov Andrei
judecători Hudoba Valeri și Colev Grigori

examinând în ordinea art.426 din Codul de procedură civilă, fără citarea părților, recursul declarat de către administratorul SRL „Demir Agro" Vlah Olga împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul Central din 18 august 2026, adoptată în cadrul procedurii de insolvabilitate la cererea înaintată de lichidatorului SRL "Bakayan Com", Sergiu Tanasiev împotriva SRL "Demir Agro" privind anularea actelor juridice,

audiind raportul judecătorului raportor, în baza materialelor cauzei și argumentele recursului,

C O N S T A T Ă:

***1. Argumentele participanților la proces*:**

La data de 14 august 2026, lichidatorul SRL "Bakayan Com" în procedura de faliment, Sergiu Tanasiev a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Demir Agro" privind anularea actelor juridice. (f.d.1-11)

Astfel, lichidatorul SRL "Bakayan Com", Sergiu Tanasiev a solicitat anularea actelor juridice și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra:

- Terenului cu nr. cadastral ***** cu S-0,6946 ha, clădirea de producere cu nr. cadastral *****.02 cu S-886, 4 m2, și construcție cu nr. cadastral *****.03 cu S-42,6 m2;
- Unității de transport Dacia Logan, cod WIN ***** nr/î *****;
- Unități de transport Mercedes Sprinter 518 CDI, cod WIN *****, nr/î *****;
- Bunuri mobile/complex de utilaje și instalații neidentificate în totalitate la moment (transmise anterior de SRL „Bakayan Com" către SRL „Demir Agro" prin facturile fiscale seria AAQ0846414 din 31.03.2023; facturii fiscale ser.AAQ0846415 din 01.03.2023 și în baza facturii fiscale ser.AAQ 0846402 din 01.03.2023 (declarate electronic organului fiscal), exemplarul cărora se află în posesia terțului dobânditor SRL „Demir Agro", o parte din ele fiind identificate ca fiind radiate de sub gaj de BC „Fincombank" SA în perioada 27.03.2023 – 30.03.2023 după cum urmează:

Uscător tunel C-6000 de gaz a/f 2018 Serbia – 2 buc;
Mașină de spălat fructe și legume a/f 2018 Serbia-1 buc;
Transport de inspecție a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Elevator cu cupe a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Masă pentru paleți a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Blanșator/opăritor a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Generator de abur a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Mașini pentru scoaterea sâmburilor din prune a/f 2018 Serbia – 10 buc;

Tambur/vană pentru introducerea conservanților a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Mașină semimecanică de ambulare cu cântare electronice a/f 2018 – 1 buc;

Instalație de dozare/ambulare INTA, model IN-81, automat orizontal pentru pachete „doy-pack" a/f 2019 Ucraina – 1 buc;

Instalație de dozare/ambalare INTA, model IN-108, semiautomat pentru pachete „doy-pack" a/f 2019 Ucraina – 1 buc;

Vană cu transport înclinat a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Cântar industrial BXN-600 a/f 2019 – 1 buc;

Cântar platformă BXN-1000D1.4-3 a/f 2019 – 1 buc;

Instalații de arzătoare pe gaz pentru uscător: X5/2 CETL 151-349 KW METAN, 20F-0085+SCS GAZ/2 CE SX 90D1 ¼ S METAN, 16 mbar, 20F-0426, a/f 2019 Italia – 2 buc;

Instalație arzător pe gaz pentru generatorul de abur: X3/2 CE TL 70-174 KW METAN, 20F-0084+SCS GAZ/2 CE D1 S SX90 METAN, 20F-0624, a/f 2019 Italia – 1 buc;

Instalație arzător pe gaz pentru generatorul de abur: SCS GAZ/2 CE SX 90 D 1 ¼ S METAN, a/f 2019 – 1 buc;

Dulap/cameră de abur (parovoi șkaf) a/f 2018 – 1 buc;

Mașină pentru tăierea merelor în rondele a/f 2018, Serbia – 1 buc;

Stație de transformare TP 100 KW cu linia de înaltă tensiune VL10/0,4 kV, 150/5A și contor trifazat, a/f 2018, Ucraina – 1 buc;

Instalație de ambalare INTA, nr. fabrică 891, a/f 2020 Ucraina – 1 buc;

Marcator cu jet de cerneală AlphaJET mondo cu conveier, a/f 2019 – 1 buc.

Cu referire la necesitatea aplicării măsurii de asigurare sub formă de sechestru, lichidatorul Sergiu Tanasiev, a invocat prevederile art. 174 Cod de procedură civilă.

A menționat că consideră necesară aplicarea sechestrului asupra bunurilor sus enunțate, deoarece scopul prezentei acțiuni civile este revendicarea în masa debitoare a bunurilor înstrăinate ilegal și abuziv de către debitorul SRL „Bakayan Com", bunuri ce urmau a fi valorificate și orientate la satisfacerea creanțelor creditorilor în cadrul procesului de insolvabilitate. Lipsa măsurilor de asigurare pune în pericol de înstrăinare repetată a acestor bunuri de către terțul dobânditor SRL „Demir Agro". Acest fapt face imposibilă executarea eventualei hotărâri de admitere a acțiunii civile și recuperarea masei debitoare în scopul stingerii cheltuielilor procesului de insolvabilitate și a creanțelor validate ale creditorilor SRL „Bakayan Com" luându-se în considerare și faptul că ultima se află în proces de insolvabilitate, procedură care conform legii insolvabilității este limitată în timp, fapt care va avea efecte defavorabile în caz de neaplicarea din timp a măsurilor de asigurare.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 168 alin.(4) Cod de procedură civilă, judecătorul printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, acceptă cererea de chemare în judecată în decurs de 5 zile de la repartizare, dacă legea nu prevede altfel.

Iar conform art. 177 alin. (2) Cod de procedură civilă, cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pârâtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pârâtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

Prin încheierea judecătoriei Comrat, sediul Central din 18 august 2026, s-a admis cererea lichidatorului SRL ”Bakayan Com”, Sergiu Tanasiev privind asigurarea acțiunii.

S-a aplicat sechestru asupra:

- Terenului cu nr. cadastral ***** cu S-0,6946 ha, clădirea de producere cu nr. cadastral *****.02 cu S-886, 4 m2, și construcție cu nr. cadastral *****.03 cu S-42,6 m2;
- Unității de transport Dacia Logan, cod WIN ***** nr/î *****;
- Unități de transport Mercedes Sprinter 518 CDI, cod WIN *****, nr/î *****;
- Bunuri mobile/complex de utilaje și instalații neidentificate în totalitate la moment (transmise anterior de SRL „Bakayan Com” către SRL „Demir Agro” prin facturile fiscale seria AAQ0846414 din 31.03.2023; facturii fiscale ser.AAQ0846415 din 01.03.2023 și în baza facturii fiscale ser.AAQ 0846402 din 01.03.2023 (declarate electronic organului fiscal), exemplarul cărora se află în posesia terțului dobânditor SRL „Demir Agro”, o parte din ele fiind identificate ca fiind radiate de sub gaj de BC „Fincombank” SA în perioada 27.03.2023 – 30.03.2023 după cum urmează:

Uscător tunel C-6000 de gaz a/f 2018 Serbia – 2 buc;

Mașină de spălat fructe și legume a/f 2018 Serbia-1 buc;

Transport de inspecție a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Elevator cu cupe a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Masă pentru paleți a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Blanșator/opăritor a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Generator de abur a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Mașini pentru scoaterea sâmburilor din prune a/f 2018 Serbia – 10 buc;

Tambur/vană pentru introducerea conservanților a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Mașină semimecanică de ambulare cu cântare electronice a/f 2018 – 1 buc;

Instalație de dozare/ambulare INTA, model IN-81, automat orizontal pentru pachete „doy-pack” a/f 2019 Ucraina – 1 buc;

Instalație de dozare/ambalare INTA, model IN-108, semiautomat pentru pachete „doy-pack” a/f 2019 Ucraina – 1 buc;

Vană cu transport înclinat a/f 2018 Serbia – 1 buc;

Cântar industrial BXN-600 a/f 2019 – 1 buc;

Cântar platformă BXN-1000D1.4-3 a/f 2019 – 1 buc;

Instalații de arzătoare pe gaz pentru uscător: X5/2 CETL 151-349 KW METAN, 20F-0085+SCS GAZ/2 CE SX 90D1 ¼ S METAN, 16 mbar, 20F-0426, a/f 2019 Italia – 2 buc;

Instalație arzător pe gaz pentru generatorul de abur: X3/2 CE TL 70-174 KW METAN, 20F-0084+SCS GAZ/2 CE D1 S SX90 METAN, 20F-0624, a/f 2019 Italia – 1 buc;

Instalație arzător pe gaz pentru generatorul de abur: SCS GAZ/2 CE SX 90 D 1 ¼ S METAN, a/f 2019 – 1 buc;

Dulap/cameră de abur (parovoi șkaf) a/f 2018 – 1 buc;

Mașină pentru tăierea merelor în rondele a/f 2018, Serbia – 1 buc;

Stație de transformare TP 100 KW cu linia de înaltă tensiune VL10/0,4 kV, 150/5A și contor trifazat, a/f 2018, Ucraina – 1 buc;

Instalație de ambalare INTA, nr. fabrică 891, a/f 2020 Ucraina – 1 buc;

Marcator cu jet de cerneală AlphaJET mondo cu conveier, a/f 2019 – 1 buc, până la devenirea definitivă a hotărârii judecătorești. (f.d.100-102)

2. **<u>Motivele și argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>**

La data de 25 septembrie 2026, administratorul SRL „Demir Agro" Vlah Olga a depus cerere de recurs împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul central din 18 august 2026 prin care a solicitat: suspendarea executării încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 18 august 2026 până la soluționarea prezentului recurs, în temeiul art. 8 alin. (3) lit. b) LI; în subsidiar - suspendarea executării în partea privind sechestrarea bunurilor imobile cu nr. cadastrale *****, *****.02 și *****.03, a unităților de transport Dacia Logan (VIN *****) și Mercedes Sprinter 518 CDI (VIN *****) și a „bunurilor mobile/complex de utilaje și instalații neidentificate în totalitate"; admiterea recursului declarat de S.R.L. „DEMIR AGRO"; casarea integrală a încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 18 august 2026 și soluționarea problemei prin decizie, în temeiul art. 427 lit. c) CPC, prin respingerea integrală a cererii lichidatorului S.R.L. „Bakayan-Com", Sergiu Tanasiev, privind asigurarea acțiunii și anularea tuturor măsurilor de asigurare aplicate asupra bunurilor S.R.L. „DEMIR AGRO", cu comunicarea deciziei organelor care înregistrează bunurile și drepturile asupra lor (art. 176 alin. (3) CPC). (f.d.103-111)

În motivarea recursului a menționat că asigurarea acțiunii are un caracter accesoriu și instrumental: ea există numai pentru a garanta executarea unei viitoare hotărâri de admitere a unei pretenții care are, cel puțin la nivel de aparență, o bază legală. Tocmai de aceea, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24.10.2003 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile (cu modificările operate prin Hotărârile Plenului CSJ nr. 3 din 15.04.2013 și nr. 18 din 05.03.2018) impune instanței, la pct. 32, să verifice în primul rând „raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare". O pretenție care nu întrunește condițiile legale de admisibilitate nu poate fi „asigurată", întrucât nu există nicio hotărâre favorabilă a cărei executare să fie garantată.

A invocat că acțiunea în anulare prevăzută de art. 104 și art. 105 LI este un mijloc excepțional, care permite desființarea retroactivă a unor acte juridice valabil încheiate cu terții, în derogare de la principiul stabilității circuitului civil și de la forța obligatorie a contractului. Tocmai de aceea, legiuitorul a limitat-o strict în timp, printr-o perioadă suspectă de 2 ani. Astfel, potrivit art. 104 alin. (1) LI, pot fi anulate: „a) orice act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor; b) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații cu titlu gratuit din partea debitorului, făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive [...]; c) transferurile de bunuri sau asumarea de obligații de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită". Aceeași perioadă de 2 ani este prevăzută la art. 105 alin. (1) LI pentru actele încheiate cu persoanele afiliate, iar pentru transferurile către creditori (art. 104 alin. (1) lit. d)—f) LI) perioada suspectă este de numai 6 luni.

Recurentul susține că, într-o interpretare sistematică și teleologică a Legii insolvabilității, perioada suspectă de 2 ani trebuie raportată la momentul în care insolvabilitatea debitorului a fost

constatată judiciar și procedura a fost intentată, adică la data hotărârii de intentare — 21 august 2025 —, și nu la data simplei depuneri a cererii introductive de către un creditor. Această concluzie se impune din următoarele considerente.

În primul rând, menționează că însuși dreptul la acțiunea în anulare se naște, potrivit art. 104 alin. (1) și art. 105 alin. (1) LI, numai „după intentarea procedurii de insolvabilitate". Până la pronunțarea hotărârii de intentare, cererea introductivă nu produce efectele unei proceduri de insolvabilitate: ea poate fi respinsă, retrasă sau restituită, iar debitorul se află doar sub observație. Starea de insolvabilitate - premisa întregului mecanism de anulare - este stabilită cu autoritate de lucru judecat abia prin hotărârea de intentare. Prin urmare, momentul de referință firesc pentru calculul retroactiv al perioadei suspecte este cel în care legea recunoaște existența insolvabilității și naște dreptul la acțiune.

În al doilea rând, indică că toate celelalte repere temporale ale acțiunii în anulare sunt raportate la intentarea procedurii: art. 104 alin. (2) și art. 105 alin. (2) LI limitează exercitarea acțiunii la „nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate". Mai mult, în redacția anterioară a art. 104 lit. a) LI (de exemplu, în redacția în vigoare în august 2020), perioada suspectă pentru actele frauduloase era calculată expres de la „intentarea procedurii de insolvabilitate" („încheiat de debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolvabilitate"). Legiuitorul a redus ulterior perioada suspectă de la 3 ani la 2 ani, manifestând voința de a restrânge, nu de a extinde, sfera actelor anulabile.

În al treilea rând, raportarea perioadei suspecte la data depunerii cererii introductive ar face ca întinderea în timp a unei ingerințe în drepturile terților să depindă de durata examinării cererii introductive, adică de un factor aflat complet în afara controlului terțului dobânditor. În speță, între depunerea cererii introductive (03.12.2024) și intentarea procedurii (21.08.2025) au trecut aproximativ 8 luni și jumătate. Normele care derogă de la securitatea circuitului civil și care permit lipsirea terților de bunuri dobândite cu titlu oneros sunt de strictă interpretare și trebuie aplicate într-un mod previzibil, compatibil cu art. 46 din Constituție și cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, care impun ca orice ingerință în dreptul de proprietate să fie previzibilă și proporțională.

Aplicând aceste considerente la speță: operațiunile contestate sunt documentate prin facturile fiscale din 01.03.2023 și 31.03.2023. Perioada de 2 ani calculată retroactiv de la hotărârea de intentare din 21.08.2025 începe la 21.08.2023. Prin urmare, la data constatării insolvabilității, de la operațiunile contestate trecuseră aproximativ 2 ani și 5 luni, astfel încât perioada suspectă de 2 ani era expirată, iar actele respective nu mai pot face obiectul acțiunii în anulare întemeiate pe art. 104 alin. (1) lit. a)-c) sau pe art. 105 alin. (1) LI. Cu atât mai mult, actele nu se încadrează în perioada de 6 luni aplicabilă transferurilor către creditori (art. 104 alin. (1) lit. d)—f) LI).

Susține că instanța de fond nu a verificat nici măcar dacă operațiunile contestate se încadrează în perioada suspectă, deși această verificare ținea de însăși „raționalitatea și temeinicia cerințelor" impusă de pct. 32 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003, iar datele necesare - data hotărârii de intentare și datele facturilor — se aflau chiar în dosarul de insolvabilitate examinat de același judecător. Recurentul nu solicită instanței de recurs să soluționeze fondul acțiunii în anulare; însă, atunci când din datele dosarului rezultă că actele contestate se situează în afara perioadei suspecte, lipsa aparenței de drept (fumus boni iuris) este vădită, iar aplicarea unor măsuri asigurătorii atât de grave asupra patrimoniului unui terț este lipsită de justificare legală și echivalează cu o ingerință arbitrară în dreptul de proprietate.

Totodată, recurentul atrage atenția că exercitarea acțiunii în anulare este supusă și termenelor de decădere din art. 104 alin. (2) și art. 105 alin. (2) LI: „Persoana îndreptățită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin.(1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate.” Termenele fiind de decădere (art. 409 alin. (2) și (5), art. 410 alin. (1) și art. 412 alin. (2) CC), instanța era obligată să verifice din oficiu dacă lichidatorul le-a respectat, inclusiv termenul de 6 luni de la data la care acesta a aflat sau trebuia să afle despre operațiunile contestate, verificare pe care instanța de fond nu a efectuat-o. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 137 din 26.10.2023, a reținut că aceste termene „nu sunt atât de scurte, încât să fie inacceptabile” (§ 22) și că instituirea lor reprezintă „o modalitate eficientă de a preveni exercitarea [dreptului] abuzivă” (§21).

Suplimentar, lichidatorul și-a motivat urgența prin faptul că procesul de insolvabilitate este „limitat în timp”. Or, caracterul limitat în timp al procedurii este tocmai rațiunea pentru care legiuitorul a instituit perioade suspecte și termene scurte pentru acțiunile în anulare. Depășirea acestor limite temporale nu poate fi transformată într-un „pericol” imputabil recurentului și nu poate fi compensată prin transferarea costului acesteia asupra unui terț, prin intermediul măsurilor asigurătorii.

Potrivit art. 177 alin. (3) CPC, „Judecătorul pronunță o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii”, iar potrivit art. 270 alin. (1) lit. e) CPC, încheierea trebuie să cuprindă „motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă”. Pct. 33 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003 precizează că încheierea de asigurare, pe lângă cerințele art. 270 CPC, „urmează să cuprindă: măsura de asigurare concretă, locul aflării averii, cuantumul valorii acțiunii, termenul de aplicare a interdicției, contul bancar etc.”

Menționează că singura parte a încheierii atacate care pare a avea caracter de motivare este paragraful în care instanța afirmă că lichidatorul „a justificat necesitatea aplicării acestor măsuri de asigurare, luând în considerare următoarele criterii, precum: raționalitatea și temeinicia cerințelor despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare”. Acest text este o reproducere cuvânt cu cuvânt a listei de criterii din pct. 32 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003. Instanța nu a analizat însă niciunul dintre aceste criterii în raport cu faptele cauzei: nu a arătat în ce constă raționalitatea pretenției (nici măcar nu a verificat termenul de introducere a acțiunii), care este prejudiciul probabil, prin ce probe este dovedit pericolul de înstrăinare, cum a fost asigurat echilibrul între interesele părților, care este impactul asupra terților (salariați, parteneri contractuali, bugetul public) și de ce sechestrul asupra unui teren, a unei clădiri de producție și a două autovehicule este „în corelație cu obiectul acțiunii”, care vizează — potrivit propriei expuneri a instanței — bunuri mobile transmise prin trei facturi fiscale.

Susține că restul încheierii este compus din redarea cererii lichidatorului, citarea textelor art. 1 alin. (4) LI, art. 168 alin. (4), art. 174, art. 175 și art. 177 CPC și repetarea de două ori a listei integrale a bunurilor solicitate. Încheierea nu indică nici „cuantumul valorii acțiunii”, element obligatoriu potrivit pct. 33 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003, fără de care nu poate fi verificată nici limita sechestrului impusă de art. 175 alin. (2) și art. 176 alin. (2) CPC.

Garanțiile art. 6 § 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se aplică și procedurilor privind măsurile provizorii, atunci când acestea determină în mod efectiv dreptul civil în cauză pe durata aplicării lor (Micallef c. Maltei [MC], nr.17056/06, 15.10.2009, §§ 83-86). Obligația de motivare decurgând din art. 6 § 1 CEDO impune instanței să răspundă chestiunilor esențiale ale cauzei (Ruiz Torija c. Spaniei, 09.12.1994, § 29; Hadjianastassiou c. Greciei, 16.12.1992, § 33; Hirvisaari c. Finlandei, nr. 49684/99, 27.09.2001, § 30). O motivare constând în reproducerea abstractă a unei liste de criterii, fără nicio subsumare a faptelor, echivalează cu lipsa motivării și, în sine, justifică casarea încheierii.

Menționează că instanța a concluzionat asupra sechestrării „bunurilor mobile", însă prin dispozitiv a sechestrat și bunuri imobile.

Concluzia deliberată a instanței, formulată în ultimul alineat al părții de motivare (pag. 4 a încheierii), este următoarea: „Prin urmare, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile menționate supra." Cu toate acestea, prin dispozitiv instanța a aplicat sechestru și asupra terenului cu nr. cadastral *****, a clădirii de producere cu nr. cadastral *****.02 și a construcției cu nr. cadastral *****.03 - bunuri imobile, a căror indisponibilizare nu este susținută de nicio concluzie a instanței din partea de motivare.

Dispoziția unei încheieri trebuie să fie consecința logică a motivelor reținute (art. 270 alin. (1) lit. e) și f) CPC). Mai mult, încheierea nu conține nicio constatare potrivit căreia terenul și construcțiile ar fi fost dobândite de recurent de la debitor printr-unul dintre actele juridice contestate, ar constitui obiect al acțiunii în anulare sau ar fi susceptibile de restituire în masa debitoare în temeiul art. 106 alin. (1) LI; aceeași lipsă de constatări privește și cele două mijloace de transport. Faptul că instanța a stabilit în motivare că sechestrul se justifică doar asupra bunurilor mobile, însă prin dispozitiv a blocat un întreg complex imobiliar de producție, demonstrează preluarea mecanică a solicitării reclamantului, fără cenzură judiciară. Contradicția dintre considerente și dispozitiv, precum și absența oricărei legături constatate între imobile și obiectul acțiunii, constituie un temei distinct de casare cel puțin a dispoziției privind sechestrarea bunurilor imobile.

Mai menționează că nu s-a dovedit că neaplicarea măsurilor ar face imposibilă executarea hotărârii.

Art. 174 alin. (1) CPC admite asigurarea acțiunii numai „în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești". Pct. 6 și pct. 32 ale Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003 precizează că necesitatea măsurilor este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri și impune verificarea existenței unui pericol concret de „dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare". Aceeași Hotărâre, invocând Recomandarea CSJ nr. 5 din 01.11.2012, subliniază că asigurarea nu se justifică acolo unde „nu există nici la data adresării, nici pe parcursul examinării, vreun pericol real pentru executarea unei eventuale hotărâri".

În speță, susține că lichidatorul nu a prezentat și instanța nu a reținut nicio probă a vreunei intenții sau acțiuni a recurentului de a înstrăina, ascunde sau degrada bunurile. Timp de aproximativ 3 ani și 5 luni de la operațiunile contestate, bunurile s-au aflat în posesia publică și neîntreruptă a recurentului, fiind utilizate în activitatea sa de producție și reflectate în evidența contabilă și fiscală. Afirmația privind un pericol de „înstrăinare repetată" este o simplă ipoteză, nesusținută de vreun indiciu (anunțuri de vânzare, negocieri, transferuri către terți, grevări noi). Un pericol care nu s-a manifestat în niciun fel timp de peste 3 ani de la operațiuni nu poate

deveni brusc „iminent” în august 2026. Mai mult, pentru imobile, legea pune la dispoziție o măsură mult mai puțin intruzivă - notarea acțiunii în registrul bunurilor imobile (art. 175 alin. (1) lit. a1) CPC) -, care asigură opozabilitatea litigiului față de orice eventual dobânditor fără a paraliza activitatea economică a proprietarului; instanța nici măcar nu a examinat această alternativă.

Invocă că nici conduita procesuală a instanței nu confirmă caracterul urgent al măsurii: deși art. 174 alin. (1) și art. 177 alin. (2) CPC impun soluționarea cererii de asigurare „în aceeași zi”, respectiv „în ziua depunerii” sau „în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată”, cererea depusă la 14 august 2026 a fost soluționată abia la 18 august 2026, iar încheierea atacată nu face nicio mențiune despre emiterea încheierii de acceptare a cererii de chemare în judecată.

Potrivit art. 175 alin. (2) teza a doua CPC, „Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii”. Potrivit art. 176 alin. (2) CPC, „Sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acțiune”. Art. 176 alin. (1) CPC stabilește o ordine imperativă a sechestrării bunurilor organizației: în primul rând — bunurile care nu participă nemijlocit în producție; în al doilea rând — produsele finite; și abia „în al treilea rând, pe bunurile imobiliare, precum și pe materia primă, materiale, mașini, unelte, utilaje, instalații, echipamente și alte mijloace fixe, destinate utilizării nemijlocite în producție”. Pct. 21 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003 exprimă principiul general potrivit căruia, prin aplicarea măsurilor de asigurare, nu trebuie „să fie paralizată activitatea economico- financiară a debitorului”.

Relevă că instanța de fond a încălcat toate aceste exigențe. Ea nu a stabilit valoarea acțiunii și nici valoarea bunurilor sechestrate, astfel încât nu a putut verifica - și nu a verificat - dacă valoarea cumulată a terenului, a clădirilor de producție, a celor două autovehicule și a liniei tehnologice nu depășește valoarea pretențiilor. A sechestrat direct și concomitent bunurile din categoria a treia - imobilul de producție, utilajele și instalațiile destinate utilizării nemijlocite în producție -, cu nesocotirea ordinii stabilite de art. 176 alin. (1) CPC. Efectul cumulat al măsurilor - indisponibilizarea spațiului de producție, a stației de transformare și a liniei de înaltă tensiune, a liniei tehnologice de uscare, procesare și ambalare, precum și a mijloacelor de transport - este blocarea întregului ciclu de producție al recurentului, cu consecințe asupra executării contractelor cu partenerii, a plății salariilor și a obligațiilor fiscale.

Orice ingerință în dreptul de proprietate, inclusiv sub forma unui sechestru provizoriu, constituie o reglementare a folosinței bunurilor în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO și trebuie să respecte un just echilibru între interesul general și protecția drepturilor fundamentale ale persoanei (Raimondo c. Italiei, 22.02.1994, § 27 și § 30). Același principiu rezultă din art. 46 alin. (1) și art. 54 alin. (2) și (4) din Constituția Republicii Moldova, potrivit cărora restrângerea exercițiului unui drept trebuie să fie prevăzută de lege, necesară și proporțională cu situația care a determinat-o. O măsură care paralizează activitatea unui terț pentru garantarea unei pretenții tardive și neevaluate nu întrunește aceste exigențe.

Subliniază că prin dispozitiv a fost aplicat sechestru asupra unor „bunuri mobile/complex de utilaje și instalații neidentificate în totalitate la moment”. Recurentul nu ignoră faptul că pct. 3 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003 admite, cu titlu de excepție, solicitări de sechestrare a bunurilor fără individualizarea lor exactă; însă aceeași explicație condiționează această posibilitate de două cerințe cumulative: (i) solicitantul să fi depus „toată diligența” și totuși să nu fi reușit să afle informația necesară și (ii) executorul să fie ținut „de a nu depăși valoarea acțiunii”. Niciuna dintre aceste condiții nu este întrunită: lichidatorul deține chiar facturile fiscale

pe care își întemeiază acțiunea, cu enumerarea bunurilor, astfel încât nu a existat nicio imposibilitate obiectivă de individualizare, iar instanța nu a stabilit valoarea acțiunii, astfel încât limita impusă executorului este inexistentă.

În aceste condiții, formula „neidentificate în totalitate" transferă identificarea obiectului sechestrului, în mod nepermis, în faza executării silite, lăsând la aprecierea lichidatorului și a executorului judecătoresc ce alte bunuri ale recurentului - eventual dobândite de la terți, fără nicio legătură cu litigiul - vor fi indisponibilizate. Un astfel de titlu nu întrunește cerințele de claritate și previzibilitate ale unei ingerințe „prevăzute de lege" și trebuie înlăturat cel puțin în această parte.

Potrivit art. 50 alin. (1) lit. e) CPC, judecătorul urmează a fi recuzat dacă „are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui". Jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului examinează imparțialitatea atât subiectiv, cât și obiectiv, reținând că, sub aspect obiectiv, contează și aparențele, întrucât este în joc încrederea pe care instanțele trebuie să o inspire justițiabililor (Piersack c. Belgiei, 01.10.1982, § 30; Hauschildt c. Danemarcei, 24.05.1989, § 48).

În aceste împrejurări, menționează că același judecător a emis, fără citarea recurentului, cea mai intruzivă măsură posibilă asupra întregului patrimoniu productiv al acestuia, printr-o încheiere care, astfel cum s-a arătat supra, este nemotivată, contradictorie și vădit disproporționată și care ignoră datele privind perioada suspectă și termenele acțiunii, aflate chiar în dosarul de insolvabilitate examinat de el.

Aceste împrejurări, apreciate cumulativ, sunt de natură să creeze o bănuială legitimă, din perspectiva unui observator obiectiv, cu privire la lipsa de imparțialitate a instanței de fond în raport cu recurentul. Recurentul își rezervă dreptul de a formula cerere de recuzare în condițiile art. 50-52 CPC în cauza pendinte în fond. În prezenta procedură, aceste împrejurări impun ca instanța de recurs să soluționeze ea însăși chestiunea asigurării acțiunii, în temeiul art. 427 lit. c) CPC, fără a o restitui spre rejudecare aceluiași judecător.

Referitor la cererea de suspendare a executării încheierii atacate, a menționat că potrivit art. 181 alin. (3) CPC și art. 8 alin. (2) teza a doua LI, depunerea recursului nu suspendă executarea încheierii. Totodată, potrivit art. 8 alin. (3) lit. b) LI, „La cererea motivată a părții interesate: [...] b) instanța de recurs poate suspenda executarea încheierilor instanței de insolvabilitate."

Indică că suspendarea se impune din următoarele motive. În primul rând, recursul are șanse serioase de admitere, întrucât operațiunile contestate (martie 2023) se situează în afara perioadei suspecte de 2 ani raportate la data intentării procedurii de insolvabilitate (21.08.2025), iar încheierea atacată este nemotivată și contradictorie. În al doilea rând, executarea încheierii produce recurentului un prejudiciu grav și greu de reparat: sechestrul vizează întregul complex de producție - terenul, clădirea de producere, stația de transformare cu linia de înaltă tensiune, linia tehnologică de uscare, procesare și ambalare a fructelor și mijloacele de transport iar sezonul de procesare a fructelor, pentru care sunt destinate utilajele (uscătoare, mașini de scos sâmburii din prune, mașina de tăiat merele în rondele, instalații de dozare și ambalare), se desfășoară tocmai în perioada de toamnă, în al treilea rând, suspendarea nu creează niciun risc pentru intimat, întrucât bunurile se află de peste trei ani în posesia publică a recurentului, fără niciun indiciu de înstrăinare, iar recursul se examinează în termen de 2 luni (art. 426 alin. (3) CPC).

În subsidiar, dacă instanța de recurs va aprecia că se impune o anumită protecție a intimatului până la soluționarea recursului, recurentul solicită suspendarea executării încheierii cel puțin în partea privind sechestrarea bunurilor imobile, a mijloacelor de transport și a bunurilor „neidentificate în totalitate”.

La data de 06 octombrie 2026 dosarul a parvenit pentru examinarea la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.115)

Ulterior, în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului declarat de către administratorul SRL „Demir Agro” Vlah Olga împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul Central din 18 august 2026, părților comunicându-li-se despre necesitatea prezentării referinței la recursul declarat. (f.d.118)

La data de 08 octombrie 2026, din partea lichidatorului SRL „Bakayan Com” în procedură de faliment Tanasiev Sergiu a parvenit referință la cererea de recurs declarată de către administratorul SRL „Demir Agro” Vlah Olga, în care a solicitat să fie respinsă ca neîntemeiată cererea recurentei SRL „Demir Agro” privind suspendarea executării încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central din 18.08.2026 și să fie respins ca neîntemeiat recursul declarat de SRL „Demir Agro” împotriva încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central din 18.08.2026 prin care s-a aplicat sechestru asupra bunurilor ce formează obiectul acțiunii în anulare înaintate de lichidatorul SRL„Bakayan Corn”. (f.d.120-126)

În argumentarea referinței a menționat că atât fostul administrator statutar al SRL „Bakayan Com”, Vlah Anastasia cât și precedentul administrator al insolvabilității SRL „Bakayan Com”, administrator autorizat Chilaru Adrian nu au predat lichidatorului desemnat la SRL „Bakayan Com” Sergiu Tanasiev, actele de gestiune și evidență contabilă ale debitorului. Din acest motiv, existența, obiectul și mecanismul tranzacțiilor prejudiciabile care s-au derulat în martie 2023 nu a fost posibil de stabilit din actele primare nemijlocit conținute în contabilitatea SRL „Bakayan Com”, dar a fost posibilă reconstituirea lor reieșind din analiza informațiilor obținute de la deținătorii de registre publice, instituții financiare, organului fiscal. Or aceste circumstanțe sunt relevante inclusiv prin prisma normelor prevăzute la art. 104 alin. (2) al Legii insolvabilității: or cunoașterea existenței unei facturi nu este identică cu cunoașterea „temeiului anulabilității" prevăzut la lit. a) sau c), care evident presupune stabilirea acelor împrejurări de prejudiciere, disproporție a prestațiilor, achitare și scoatere de sub gaj/ipotecă.

SRL „Demir Agro” susține că transferurile din martie 2023 ar fi în afara perioadei suspecte deoarece cei 2 ani trebuie calculați înapoi de la 21.08.2025, data intentării procesului de insolvabilitate.

Art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității — poate fi anulat „orice act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor”.

Art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității — vizează transferurile de bunuri sau asumarea de obligații de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive, în care, prestația debitorului este, vădit mai mare decât cea primită.

Invocă că textul legal nu lasă instanței alegerea între două repere. Pentru lit. a) și c), reperul este data înaintării cererii introductive. În cauza SRL „Bakayan Com”, această dată este 03.12.2024 și este chiar data cererii introductive depuse de recurenta SRL „.Demir Agro”. Perioada de 2 ani acoperă intervalul 03.12.2022-03.12.2024. Transferurile din 01.03.2023 și 31.03.2023 sunt incluse în acest interval.

Interpretarea propusă de SRL „Demir Agro” ar obliga instanța să substituie expresia legală

„înaintării cererii introductive” cu expresia „intentării procedurii de insolvabilitate”. O asemenea substituire nu este interpretare sistematică; este schimbarea textului normei. Mai mult, alin. (2) al aceluiași art. 104 al Legii insolvabilității folosește distinct tocmai reperul intentării procedurii pentru limita absolută de 12 luni. Faptul că, în același articol, legiuitorul a ales două repere diferite exclude concluzia recurentei că acestea ar trebui tratate ca fiind identice.

Menționează că invocarea de către SRL „Demir Agro” a Deciziei Curții Constituționale ar. 137 din 26.10.2023 nu susține teza recurentei. DCC nr. 137 reproduce la § 9 art. 104 alin. (1) cu formula „ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive” și examinează separat, la §§ 22-24, termenul de 6 luni/12 luni din alin. (2). Curtea Constituțională nu a stabilit că perioada de 2 ani trebuie recalculată de la data intentării insolvabilității și nu a autorizat instanțele să înlocuiască reperul ales de legiuitor.

Nici trimiterea recurentei la o redactare legislativă anterioară consideră că nu poate schimba soluția. Litigiul se soluționează potrivit redacției aplicabile actelor și acțiunii examinate. Dacă o redactare anterioară utiliza un alt reper, acest fapt nu permite conservarea pe cale de interpretare a reperului vechi atunci când norma aplicabilă spune expres „înaintării cererii introductive”.

Susține că pretenția principală nu este în mod vădit tardivă din perspectiva perioadei de 2 ani. Din contra, datele necontestate ale recursului arată că actele din martie 2023 intră în perioada calculată de la 03.12,2024. Prin urmare, consideră că acest motiv de recurs este unul declarativ și neîntemeiat și urmează a fi respins.

Art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității - persoana îndreptățită poate invoca anulabilitatea „ în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității”, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate.

Norma nu pornește termenul de 6 luni de la simpla cunoaștere că „a existat o factură" sau că „un bun a fost transferat”. Ea pornește termenul de la cunoașterea ori cunoașterea exigibilă a temeiului anulabilității. Pentru lit. c), acest temei presupune cunoașterea unor date care permit compararea prestației debitorului cu prestația primită. Pentru lit. a), analiza presupune date referitoare la efectul actului asupra posibilității de stingere a creanțelor și la împrejurările în care activele au fost scoase din patrimoniu.

În cauza concretă, aceste date au fost reconstituite succesiv: ADJAD a furnizat informații despre gajuri/radieri: ASP a furnizat datele privind mijloacele de transport la 17.02.2026; organul cadastral a transmis la 25.02.2026 Contractul nr. 1-416 și actele privind ipoteca/radierea; SFS a transmis la 05.03.2026 extrasul celor șase livrări și balanțele contabile 2022-2024; BC „Fincombank” SA a transmis la 03.04.2026 rulajele bancare, contractul de ipotecă, raportul de evaluare și actele de gaj/radiere. Aceste informații coroborate în ansamblu și constatându-se caracterul evident prejudiciabil pentru masa debitoare a SRL „Bakayan Com”, au permis formularea de către lichidator a unei acțiuni civile în temeiul tezelor de la art. 104 alin. (1) lit. a) și c) ale Legii insolvabilității.

Prin urmare, pentru a invoca pretinsa expirare a termenului relativ de 6 luni, SRL „Demir Agro" urma să indice și să dovedească data concretă la care, lichidatorul Sergiu Tanasiev cunoștea sau trebuia să cunoască nu doar existența transferurilor, ci împrejurările ce formează temeiul juridic al anulabilității. Recursul nu identifică o asemenea dată probată și nici un înscris care să demonstreze că întregul tablou probator relevant pentru lit. a) și e) al art. 104 al Legii insolvabilității era cunoscut lichidatorului cu mai mult de 6 luni înainte de 14.08.2026.

Limita absolută de 12 luni este, în schimb, verificabilă direct. Procesul de insolvabilitate a fost intentat la 21.08.2025, iar acțiunea de anulare a fost depusă la 14.08.2026, deci înainte de

expirarea perioadei de 12 luni.

Decizia Curții Constituționale nr. 137/26.10.2023, invocată de recurentă, arată la § 24 că problema tergiversării predării documentelor de către organele de conducere ține de aplicarea legii. Această constatare impune o verificare factuală a momentului cunoașterii temeiului anulabilității; nu permite prezumarea, fără probă, a unei date de cunoaștere în defavoarea lichidatorului.

Art. 106 alin. (1) din Legea insolvabilității - terțul dobânditor în cadrul unei tranzacții anulate conform art. 104 și 105 „trebuie să restituie, în contul masei debitoare, bunul dobândit sau, în cazul în care bunul nu mai există, valoarea lui estimată la data transferului efectuat de. către debitor".

Acțiunea SRL „Bakayan Com" nu urmărește doar o sumă de bani nedeterminată. Capetele de cerere solicită restituirea în natură a bunurilor transferate către SRL „Demir Agro" și rectificarea înregistrărilor de proprietate. Din acest motiv, conservarea exactă a bunurilor este nemijlocit legată de modalitatea de executare a unei eventuale hotărâri de admitere.

Pentru imobile, corelația este exactă: Contractul nr. 1-416 din 31.03.2023 și factura AAQ 0846413 privesc terenul *****, clădirea de producere *****.02 și construcția *****.03; aceleași trei obiecte apar în dispozitivul încheierii Judecătoriei Comrat Sediul Central din 18.08.2026 recurate. Pentru mijloacele de transport, factura AAQ 0846400 privește Dacia Logan *****, iar factura AAQ 0846401 privește Mercedes Sprinter 518 CDI *****; aceleași două vehicule sunt sechestrate. Pentru utilaje, măsura privește complexul identificat prin facturile AAQ 0846402, AAQ 0846414 și AAQ 0846415 și prin documentele anterioare de gaj/radiere.

Prin urmare, consideră că nu este cazul în care reclamantul a cerut sechestru pe patrimoniul general al pârâtului pentru a garanta o pretenție bănească. Instanța a conservat chiar nemijlocit obiectul material al acțiunii în anulare și al obligației de restituire prevăzute de art. 106 alin. (1) al Legii insolvabilității.

Art. 177 alin. (3) CPC — judecătorul pronunță o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii.

SRL „Demir Agro" susține că instanța de fond ar fi reprodus doar criteriile generale din pct. 32 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/24.10.2003. Această critică omite pasajele în care încheierea din 18.08.2026 consemnează concret motivul cererii: obiectul acțiunii este readucerea în masa debitoare a bunurilor transferate; lipsa asigurării creează riscul înstrăinării repetate de către SRL „Demir Agro"; iar o asemenea înstrăinare poate împiedica executarea hotărârii de restituire în natură și satisfacerea creditorilor SRL „Bakayan Com".

Susține că instanța a enumerat individual bunurile imobile și vehiculele, a descris categoria și proveniența utilajelor, a făcut trimitere la facturile fiscale prin care acestea au fost transferate, la radierea gajului BC „Fincombank" SA din 27-30.03.2023 și a verificat criteriile de raționalitate, prejudiciu probabil, periculum in mora, echilibru și corelație cu obiectul acțiunii. Se poate discuta dacă motivarea putea fi mai amplă, însă nu se poate susține că încheierea nu arată ce bunuri sunt protejate și de ce protecția este legată de executarea eventualei hotărâri.

Pct. 32 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003 cere instanței să verifice, între altele, „raționalitatea și temeinicia cerințelor", existența „periculum in mora" și corelația măsurii cu obiectul acțiunii. În speță, corelația este cea mai directă posibil: bunul sechestrat este bunul a cărui restituire se solicită.

Jurisprudența CEDO indicată de SRL „Demir Agro" cu privire la obligația de motivare nu transformă orice formulare imperfectă sau concisă într-un temei automat de ridicare a măsurii. Chestiunea decisivă pentru recurs este dacă motivele relevante ale măsurii pot fi identificate și

verificate din încheiere și materialele pe care aceasta se întemeiază. În prezenta cauză, consideră că legătura dintre actele contestate, bunurile individualizate și necesitatea conservării lor este una explicită.

SRL „Demir Agro” desprinde din partea finală a motivării formularea „aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, menționate supra" și susține că instanța nu ar fi motivat sechestrul asupra imobilelor.

Această lectură izolează o singură expresie de restul actului. În partea introductivă și descriptivă a încheierii din 18.08.2026, instanța reproduce cererea de sechestru inclusiv asupra terenului cadastral *****, clădirii *****.02 și construcției *****.03. În partea de analiză, instanța reia aceste trei imobile împreună cu vehiculele și utilajele. În dispozitiv, instanța aplică expres sechestrul asupra celor trei imobile.

Mai important, cele trei imobile nu au apărut accidental în dispozitiv: ele formează obiectul Contractului nr. 1-416 din 31.03.2023 și al facturii AAQ 0846413, iar acțiunea civilă înaintată cere anularea acestui contract, restituirea în natură și rectificarea registrelor publice. Din ansamblul actului judecătoresc rezultă fără echivoc că măsura a fost analizată și dispusă și pentru aceste imobile. Folosirea, într-o singură propoziție finală, a sintagmei „bunurilor mobile" consideră că este o imprecizie terminologică/materială admisă de instanța de insolvabilitate care nu poate răsturna conținutul dispozitivului și obiectul explicit al cererii examinate.

Art. 174 alin. (1) CPC — asigurarea acțiunii se admite, dacă neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Recurenta afirmă că nu există risc deoarece a deținut bunurile aproximativ trei ani fără să le înstrăineze. Consideră că argumentul respectiv nu răspunde situației procesuale actuale, or înainte de 14.08.2026, SRL „Demir Agro” nu era pârâtă într-o acțiune care urmărea anularea titlului sau și restituirea în natură a întregului complex. După sesizarea instanței, stimulentul juridic și economic de a modifica situația bunurilor este diferit. Măsura asiguratorie este destinată tocmai intervalului dintre introducerea acțiunii și rămânerea definitivă a hotărârii.

Dacia Logan BMB 182 și Mercedes Sprinter 518 CDI ***** sunt bunuri mobile individualizate prin număr de înmatriculare și VIN. Ele pot fi înstrăinate, reînmatriculate ori deplasate fizic într-un termen scurt. Dacă titlul se transmite în continuare, executarea capătului de cerere privind restituirea în natură și rectificarea situației juridice devine mai complexă, iar riscul de imposibilitate factuală este superior celui existent pentru un bun static.

Utilajele descrise în încheiere - inclusiv uscătoarele tunel C-6000, mașina de spălat finețe și legume, transportorul de inspecție, elevatorul cu cupe, blanșatorul/opăritorul, generatorul de abur, cele zece mașini de scos sâmburii din prune, instalațiile INTA de dozare/ambalare, cântarele industriale, arzătoarele pe gaz, stația de transformare și marcatorul AlphaJET - nu sunt imobile. Acestea pot fi demontate, mutate, înlocuite, grevate ori dispersate. Într-un litigiu în care art. 106 alin. (1) impune, cu prioritate, restituirea bunului dobândit, conservarea identificabilității și existenței fizice a acestui complex are o legătură directă cu executarea.

Pentru terenul ***** și construcțiile *****.02 și *****.03 riscul nu este „dispariția fizică” a terenului, ci modificarea situației juridice prin înstrăinări, constituirea unor drepturi ulterioare ori apariția unor dobânditori suplimentari. Acțiunea SRL „Bakayan Com” urmărește nu doar anularea Contractului nr. 1-416, ci și rectificarea/radierea dreptului SRL „Demir Agro” și readucerea imobilelor în masa debitoare a SRL „Bakayan Com”. Conservarea situației juridice a acestor obiecte până la soluția definitivă servește nemijlocit executării eventualei hotărâri judecătorești asupra fondului.

Astfel, consideră că pentru aplicarea măsurii nu era necesară prezentarea unui antecontract

de vânzare sau a unei dovezi că SRL „Demir Agro” programase deja o înstrăinare. Dacă s-ar pretinde dovada actului de dispoziție deja pregătit, măsura preventiva ar deveni utilă doar după materializarea riscului pe care trebuie să îl prevină. În cauză, riscul este apreciat prin natura bunurilor, obiectul acțiunii și consecința juridică prevăzută de art. 106 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Indică că în prezenta acțiune, obiectul nu este doar opozabilitatea unei pretenții față de un terț dobânditor. SRL „Bakayan Com” solicită revenirea în masa debitoare a celor trei imobile și rectificarea registrelor, ca parte a reconstituirii unui complex productiv transferat împreună cu vehicule și utilaje. Admiterea unor noi acte și înregistrări pe durata procesului ar multiplica raporturile juridice care trebuie desființate sau acomodate la executare. Din această perspectivă, instanța putea considera că simpla notare nu oferă același nivel de conservare juridică precum sechestrul.

Totodată, chiar regimul actual al sechestrului este mai puțin rigid decât îl prezintă recurenta. Art. 175 alin. (4) CPC permite titularului unui drept înregistrat să încheie acte de dispoziție dacă acestea prevăd expres condiția suspensivă a ridicării sechestrului, iar dreptul dobânditorului se înregistrează provizoriu. Prin urmare, afirmația că sechestrul ar produce, prin el însuși, o „paralizie Juridică absolută” a imobilelor nu corespunde mecanismului legal actual.

În plus, soluția recurentei privește numai bunurile înscrise în registre de publicitate și nu oferă protecție echivalentă pentru utilajele mobile și pentru riscul de deplasare/dispersare a acestora. Or, încheierea din 18.08.2026 protejează un ansamblu de active care formează obiectul aceleiași acțiuni în anulare.

SRL „Demir Agro” susține că instanța trebuia să caute mai întâi bani, valori mobiliare, mărfuri sau alte bunuri ale sale și numai ulterior să ajungă la imobile și utilaje productive. Această teză consideră că ignoră natura capătului principal de cerere. SRL „Bakayan Com” nu cere obligarea SRL „Demir Agro” la plata unei datorii de 5 482 970,67 lei pentru care orice bun al pârâtei ar fi fungibil ca garanție. Se cere anularea transferurilor și restituirea în natură a bunurilor individualizate transferate în baza actelor juridice a căror nulitate se solicită.

Dacă, în locul terenului *****, clădirii *****.02, construcției *****.03 și utilajelor litigioase, s-ar sechestra bani sau marfă curentă a SRL „Demir Agro”, obiectul care trebuie restituit în natură ar rămâne liber pentru, alte acte de dispoziție. O astfel de măsură nu ar conserva executarea specifică prevăzută de art. 106 alin. (1) al Legii insolvabilității și nu ar fi în corelație cu obiectul acțiunii, deși pct. 32 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003 cere tocmai această corelație.

În ceea ce privește limita valorică, acțiunea indică expres valoarea totală declarată a celor șase transferuri - 5 482 970.67 lei - și indică suplimentar valoarea netă de bilanț a mijloacelor fixe scoase din patrimoniu - 10 338 589.86 lei. Încheierea nu a extins sechestrul asupra unor bunuri străine de actele atacate, ci asupra obiectelor pe care cererea urmărește să le readucă în masa debitoare. Faptul că în dispozitiv nu este repetată într-o propoziție separată „valoarea acțiunii” poate fi analizat ca o chestiune de redactare a încheierii, dar nu demonstrează prin sine că instanța a sechestrat bunuri din patrimoniul general al SRL „Demir Agro” peste limita obiectului revendicat.

Încheierea judecătorească recurată nu folosește doar formula „utilaje neidentificate”. Ea enumera o parte substanțială a bunurilor pe baza actelor de gaj/radiere: două uscătoare tunel C-6000, mașină de spălat fructe și legume, transportor de inspecție, elevator cu cupe, masă pentru paleți, blanșator/opăritor, generator de abur, zece mașini pentru scoaterea sâmburilor, instalații INTA de dozare/ambalare, cântare, arzătoare, stație de transformare, instalație de ambalare și

marcator AlphaJET. Identificarea trebuie continuată la executare și pe fond, dar caracterul incomplet al unor date nu justifică lăsarea întregului complex în afara oricărei protecții.

De asemenea, indică că recurenta SRL „Demir Agro” afirmă că sechestrul asupra complexului productiv ar afecta contractele, salariile, obligațiile fiscale și sezonul de procesare a fructelor. În recurs însă nu sunt individualizate contractele care nu pot fi executate, comenzile anulate, numărul de salariați a căror remunerare ar fi imposibilă, obligațiile fiscale neachitate ori un act de executare din care să rezulte că utilajele au fost ridicate, sigilate sau scoase din folosință.

Sechestrul este o măsură juridică de conservare și nu echivalează, prin el însuși, cu confiscarea bunurilor sau cu admiterea acțiunii civile principale. Dacă modul concret de executare al măsurii ar crea un efect operațional disproporționat asupra unui anumit bun. Codul de procedură civilă oferă un mecanism punctual: art. 179 alin. (1) permite, la cererea participantului, substituirea unei forme de asigurare cu alta. Pct. 36 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003 impune verificarea necesității și oportunității substituției. Acest mecanism este mai adecvat decât anularea integrală a protecției asupra tuturor bunurilor litigioase.

Prin urmare, indică că invocarea generală a „sezonului de toamnă” nu justifică suspendarea sau ridicarea totală a sechestrului. Pentru o ingerință procesuală concretă trebuie arătat concret efectul măsurii și legătura sa cu prejudiciul invocat. Recursul nu face această demonstrație.

SRL „Demir Agro” compară data depunerii acțiunii - 14.08.2026 - cu data încheierii de asigurare - 18.08.2026 și deduce că urgența ar fi infirmată. Art. 177 alin. (2) nu stabilește însă, pentru cererea depusă concomitent cu acțiunea, obligația de soluționare chiar în ziua depunerii. Norma leagă soluționarea de ziua emiterii încheierii de acceptare a cererii de chemare în judecată.

Menționează că recursul nu indică un act din dosar care să demonstreze că încheierea de acceptare a acțiunii ar fi fost emisă înainte de 18.08.2026 și că instanța ar fi lăsat nesoluționată cererea de asigurare după acceptare. Prin urmare, simpla diferență de patru zile dintre înregistrarea cererii și încheierea din 18.08.2026 nu probează încălcarea art. 177 alin. (2) și nu poate fi transformată într-un argument împotriva existenței riscului.

De asemenea, indică că SRL „Demir Agro” nu invocă un interes personal al judecătorului Denis Guțu, o relație cu una dintre părți ori o împrejurare extra procesuală concretă. Recurenta deduce îndoiala de imparțialitate din trei elemente procesuale: același judecător examinează dosarul de insolvabilitate, măsura a fost dispusă fără citare și soluția nu coincide cu poziția SRL „Demir Agro”. Niciunul dintre aceste elemente nu constituie, în sine, un fapt de natura celor prevăzute de art. 50 alin. (1) lit. e).

Examinarea de către judecătorul instanței de insolvabilitate a acțiunii introduse de lichidator decurge din competența instanței de insolvabilitate. Soluționarea cererii de asigurare fără înștiințarea pârâtului nu este o opțiune folosită selectiv împotriva SRL „Demir Agro”, ci procedura prevăzută expres de art. 177 alin. (2) CPC. Iar dezacordul cu o încheiere se verifică prin recurs, nu se transformă, fără alte circumstanțe, într-o dovadă de interes personal sau părtinire.

Mențiunea din recurs că SRL „Demir Agro” „își rezervă dreptul” de a formula ulterior o recuzare confirmă, de fapt, că la momentul declarării recursului nu este prezentată o cerere de recuzare soluționată și nici un fapt nou care să demonstreze lipsa imparțialității. Acest motiv nu poate servi la anularea măsurilor asigurătorii.

Art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității - termenul de recurs și recursul declarat, nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Art. 8 alin. (3) lit. b) din Legea insolvabilității - la cererea motivată a părții interesate, instanța de recurs poate suspenda executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Menționează că regula legală este executarea încheierii judecătorești pe durata recursului. Suspendarea este o măsură distinctă, facultativă, care trebuie justificată concret. SRL „Demir Agro" își întemeiază cererea pe aceleași afirmații generale privind activitatea de producție și pe pronosticul că recursul ar avea șanse ridicate de admitere. Niciuna dintre aceste afirmații nu demonstrează un prejudiciu ireversibil cauzat de menținerea temporară a sechestrului.

Invocă că recurenta nu anexează, în argumentarea prezentată, un act de executare care să arate scoaterea fizică din exploatare a liniei de procesare, o listă de contracte imposibil de executat, pierderea unor comenzi determinate sau imposibilitatea achitării salariilor și impozitelor ca efect direct al măsurii de asigurare dispuse. În schimb, consideră că suspendarea ar înlătura imediat protecția instituită asupra exact acelor bunuri a căror restituire în natură este solicitată și ar recrea riscul de înstrăinare, grevare, deplasare ori dispersare pe durata examinării recursului.

Pct. 39 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 32/2003 reține aceeași regulă procesuală: depunerea recursului împotriva încheierii de asigurare nu suspendă executarea încheierii. Cererea de suspendare nu trebuie să transforme excepția prevăzută de art. 8 alin. (3) lit. b) din Legea, insolvabilității în regulă și nu poate, fi admisă doar pentru că recurenta contestă legalitatea măsurii.

Consideră că menținerea executării până la soluționarea recursului conservă situația juridică și materială a obiectului litigios; suspendarea ar produce tocmai efectul pe care asigurarea încearcă să îl prevină. Prin urmare consideră că cererea de suspendare urmează a fi respinsă.

Prin urmare, consideră că perioada de 2 ani: Se calculează de la 03.12.2024 - data înaintării cererii introductive de către SRL „Demir Agro" - și include actele din 01.03.2023 și 31.03.2023. Calculul recurentei de la 21.08.2025 contrazice textul art. 104 alin. (1) lit. a) și c) din Legea insolvabilității.

Recursul nu dovedește data la care lichidatorul a cunoscut sau trebuia să cunoască „temeiul anulabilității". Datele necesare au fost reconstituite succesiv din registre, SFS și BC „Fincombank" SA; limita absolută de 12 luni a fost respectată prin depunerea acțiunii la 14.08.2026.

Acțiunea indică șase transferuri de 5 482 970,67 lei, o diminuare netă a mijloacelor fixe de 10 338 589,86 lei, clauza de plată a imobilelor, rulajele bancare și radierea gajurilor din martie 2023. Sunt împrejurări concrete ce justifică examinarea art. 104 alin. (1) lit. a) și c), nu o acțiune vădit lipsită de suport.

Sechestrul privește exact imobilele, vehiculele, și utilajele care formează obiectul actelor contestate și care, potrivit art. 106 alin. (1), trebuie restituite în natură dacă acțiunea este admisă.

Instanța a individualizat bunurile, a indicat riscul de înstrăinare repetată și imposibilitatea recuperării în masa debitoare și a raportat măsura la criteriile din art. 174 CPC/pct. 32 Plen CSI nr. 32/2003.

Imobilele și sintagma „bunuri mobile": Sintagma izolata este o imprecizie de redactare; trei imobile sunt descrise în cerere, în motivare și în dispozitiv și sunt obiectul direct al Contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-416 din 31.03.2026 contestat prin acțiunea civilă principală de declarare a nulității actelor juridice.

Notarea acțiunii: Art. 175^1 alin. (4) al CPC impune notarea în locul sechestrului numai dacă notarea este suficientă. În speță, alin. (3) arată că notarea nu oprește înregistrări ulterioare, în

timp ce litigiul urmărește restituirea în masa debitoare a SRL „Bakayan Com” și rectificarea titlului asupra unui complex de active.

Nu este logic să se protejeze bani sau bunuri străine litigiului în locul bunurilor care trebuie restituite în natură anume persoanei care le revendică ca fiind înstrăinate în mod prejudiciabil din masa debitoare, în speță în beneficiul SRL „Bakayan Com”. Obiectele sechestrate coincid cu obiectele revendicate, iar acțiunea indică valoarea totală a bunurilor înstrăinate a căror revendicarea se solicită a fi recuperate în masa debitoare a SRL „Bakayan Com”.

Indică că lichidatorul a solicitat actele primare de la SRL „Demir Agro” la 18.07.2026 și nu le-a primit. Pct. 3 Plen CSJ nr. 32/2003 permite măsura când, după diligențe, informația completă nu poate fi obținută; încheierea enumera totuși numeroase utilaje concret identificate.

Susține că recursul nu indică un interes personal sau o împrejurare extra procesuală; procedura fără citare rezultă din art. 177 alin. (2), iar examinarea de același judecător rezultă din competența instanței de insolvabilitate.

Art. 8 alin. (2) stabilește nesuspendarea ca regulă. SRL „Demir Agro” nu dovedește un prejudiciu concret și ireversibil: suspendarea ar elimina protecția exact asupra bunurilor ce trebuie conservate până la soluționarea fondului acțiunii civile înaintate de lichidator.

Prin încheierea Completului de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat din 14 octombrie 2026, s-a respins cererea înaintată de administratorul SRL „Demir Agro” Vlah Olga privind suspendarea executării încheierii din 18 august 2026, până la soluționarea definitivă a cererii de recurs, înaintată în cadrul examinării recursului declarat de administratorul SRL „Demir Agro” Vlah Olga împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul Central din 18 august 2026, adoptată în cadrul procedurii de insolvabilitate la cererea înaintată de lichidatorului SRL ”Bakayan Com”, Sergiu Tanasiev împotriva pârâtului SRL ”Demir Agro” privind anularea actelor juridice. (f.d.129-137)

La data de 26 octombrie 2026, administratorul SRL „Demir Agro” Vlah Olga a înaintat cerere suplimentară la cererea de recurs din 25.09.2026, în care a solicitat admiterea recursului declarat de SRL „Demir Agro”; casarea integrală a încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 18 august 2026, prin respingerea integrală a cererii lichidatorului S.R.L. „Bakayan-Com”, Sergiu Tanasiev, privind asigurarea acțiunii și anularea tuturor măsurilor de asigurare aplicate, cu comunicarea deciziei organelor care înregistrează bunurile și drepturile asupra acestora, în subsidiar - casarea parțială a încheierii atacate și respingerea cererii de asigurare a acțiunii cel puțin în partea privind aplicarea sechestrului asupra: unității de transport Mercedes Sprinter 518 CDI, VIN *****, înstrăinată către S.R.L. „CREATIVEMEAT” prin factura fiscală seria AAS3202148 din 14.03.2024; bunurilor mobile transmise prin factura fiscală seria AAQ0846402 din 01.03.2023 (autocisterna GAZ K.O-503 B), restituite S.R.L. „Bakayan-Com” prin factura fiscală seria AAS3202155 din 26.05.2024 și înstrăinate ulterior de acesta către dl Gheorghiev Serghei prin factura fiscală seria AAS1674436 din 27.05.2024; bunurilor mobile transmise prin facturile fiscale seria AAQ0846414 și AAQ0846415, înstrăinate către S.R.L. „GLOBAL DEMIR TRADING” prin facturile fiscale seria AAY5815650 și AAY5815649 din 09.09.2026; „bunurilor mobile/complexului de utilaje și instalații neidentificate în totalitate la moment”; bunurilor imobile cu nr. cadastrale *****, *****.02 și *****.03, pentru motivele expuse în cererea de recurs. (141-145)

În argumentarea cererii a menționat că o parte esențială a bunurilor mobile asupra cărora a fost aplicat sechestrul nu se mai află, la data emiterii încheierii atacate sau la data comunicării acesteia, în proprietatea recurentului, fiind înstrăinate unor terți care nu au calitate procesuală în cauză. Totodată, prin prezenta cerere recurentul precizează solicitările formulate în recurs.

Recurentul precizează situația juridică a bunurilor mobile vizate de încheierea atacată, astfel cum aceasta rezultă din facturile fiscale emise și declarate în sistemul electronic al organului fiscal.

Unitatea de transport Mercedes Sprinter 518 CDI, VIN *****, dobândită de recurent de la S.RL. „Bakayan-Com" a fost înstrăinată către S.RL. „CREATIVEMEAT", prin factura fiscală seria AAS3202148 din 14.03.2024. Prin urmare, la data depunerii cererii introductive privind declararea insolvabilității S.R.L. „Bakayan-Com" (03.12.2024), la data intentării procedurii de insolvabilitate (21.08.2025), la data depunerii acțiunii în anulare (14.08.2026) și la data emiterii încheierii atacate (18.08.2026), acest bun nu mai aparținea recurentului de aproximativ 2 ani și 5 luni.

Autocisterna GAZ KO-503 B, transmisă prin factura fiscală seria AAQ0846402 din 01.03.2023. Bunul transmis de S.R.L. „Bakayan-Com". Acest bun a fost înstrăinat de S.R.L. „Bakayan-Com" către dl Gheorghiev Serghei, prin factura fiscală seria AAS1674436 din 27.05.2024.

Operațiunile respective sunt reflectate în evidența contabilă și fiscală a debitorului, la care lichidatorul are acces deplin. Faptul că lichidatorul a inclus totuși această factură în cererea de asigurare demonstrează că cererea a fost formulată fără o verificare minimă a situației reale a bunurilor, iar instanța de fond a admis-o fără niciun control al acesteia.

Utilajele și instalațiile transmise prin facturile fiscale seria AAQ0846414 și AAQ0846415. Bunurile mobile (utilaje și instalații) dobândite de recurent de la S.R.L. „Bakayan-Com" prin factura fiscală seria AAQ0846414 din 31.03.2023 au fost înstrăinate de S.R.L. „DEMIR AGRO" către S.R.L. „GLOBAL DEMIR TRADING", prin factura fiscală seria AAY5815650 din 09.09.2026.

Bunurile mobile dobândite de recurent de la S.RL. „Bakayan-Com" prin factura fiscală seria AAQ0846415 (datată 31.03.2023; în încheierea atacată data acestei facturi este indicată ca fiind 01.03.2023) au fost înstrăinate de S.R.L. „DEMIR AGRO" către S.R.L. „GLOBAL DEMIR TRADING", prin factura fiscală seria AAY5815649 din 09.09.2026.

Susține că înstrăinarea acestor bunuri a avut loc la 09.09.2026, adică anterior datei la care încheierea atacată a fost adusă la cunoștința recurentului - 24.09.2026. Astfel cum s-a arătat în cererea de recurs, încheierea a fost emisă fără citarea și fără înștiințarea recurentului, iar copia acesteia a fost expediată pe o adresă care nu coincide cu sediul înregistrat al S.RL. „DEMIR AGRO", cu nerespectarea obligației instanței, prevăzute de art. 178 alin. (2) CPC, de a comunica pârâtului copia încheierii de asigurare a acțiunii. Până la data înstrăinării, față de recurent nu a fost întocmit procesul-verbal de sechestrare prevăzut de art. 115 alin. (1) din Codul de executare, potrivit căruia „Sechestrarea bunurilor constă în întocmirea unui proces-verbal în condițiile art. 118 din prezentul cod", iar bunurile nu i-au fost transmise spre păstrare. Prin urmare, la data înstrăinării, recurentul a dispus de bunurile sale în exercitarea dreptului de proprietate, fără a avea cunoștință de vreo interdicție judiciară de a dispune de ele.

Menționează că bunurile enumerate supra au fost livrate dobânditorilor, livrările fiind documentate prin facturi fiscale. Pe cale de consecință, titulari ai dreptului de proprietate asupra acestor bunuri sunt SRL „CREATTVEMEAT" (unitatea de transport Mercedes Sprinter 518 CDI), dl Gheorghiev Serghei, căruia autocisterna GAZ KO-503 B i-a fost înstrăinată de însuși debitorul S.R.L. „Bakayan-Com", și S.RL. „GLOBAL DEMIR TRADING" (bunurile transmise inițial prin facturile seria AAQ0846414 și AAQ0846415). Niciuna dintre aceste persoane nu este parte în acțiunea în anulare și niciuna nu a fost citată sau ascultată de instanța de fond.

Mai menționează că la data emiterii încheierii atacate, unitatea de transport Mercedes

Sprinter 518 CDI și autocisterna GAZ KO-503 B nu mai aparțineau recurentului de peste doi ani, iar bunurile transmise prin facturile seria AAQ0846414 și AAQ0846415 aparțin, la data comunicării încheierii atacate și la data examinării recursului, S.R.L. „GLOBAL DEMIR TRADING". Aplicarea sau menținerea sechestrului asupra acestor bunuri depășește limitele art. 175 alin. (1) lit. a) CPC.

Invocă că sechestrul aplicat asupra bunurilor aflate în proprietatea unor persoane care nu au calitate procesuală în cauză constituie o ingerință în dreptul lor de proprietate, garantat de art. 46 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. O asemenea ingerință nu are temei legal, întrucât art. 175 alin. (1) lit. a) CPC nu permite sechestrarea bunurilor terților, și este dispusă fără ca proprietarii să fi avut posibilitatea de a se apăra, cu atât mai mult cu cât S.R.L. „CREATTVEMEAT" și dl Gheorghiev Serghei au dobândit bunurile cu mult înaintea depunerii cererii introductive, iar dl Gheorghiev Serghei le-a dobândit direct de la debitorul S.R.L. „Bakayan-Com". Menținerea unei astfel de măsuri ar expune proprietarii la necesitatea inițierii unor acțiuni separate de ridicare a sechestrului și ar crea insecuritate juridică în circuitul civil, fără niciun beneficiu pentru masa debitoare.

Potrivit art. 174 alin. (1) CPC, asigurarea acțiunii se admite numai „în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești". Prin urmare, măsura trebuie să fie aptă să garanteze executarea unei hotărâri pronunțate împotriva pârâtului, criteriu reiterat în pct. 32 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24.10.2003, invocat în cererea de recurs („în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare"). Un sechestru aplicat asupra unor bunuri care nu se află în patrimoniul pârâtului nu poate asigura executarea unei hotărâri pronunțate împotriva acestuia și este, prin definiție, lipsit de obiect.

Pe de altă parte, indică că înstrăinările operate în anul 2024 - cu privire la unitatea de transport Mercedes Sprinter 518 CDI și la autocisterna GAZ KO-503 B - infirmă însăși teza lichidatorului cu privire la existența unui pericol de înstrăinare care ar fi justificat aplicarea urgentă, fără citarea recurentului, a măsurilor asigurătorii: aceste operațiuni au fost declarate electronic organului fiscal cu mult înainte de depunerea acțiunii, iar lichidatorul, depunând o minimă diligență, avea posibilitatea să le constate. Includerea lor în cererea de asigurare demonstrează caracterul formal și neverificat al acesteia.

Coroborând cele expuse cu motivele din cererea de recurs, rezultă că, în partea privind bunurile mobile - unitatea de transport Mercedes Sprinter 518 CDI și bunurile pretins transmise prin facturile fiscale seria AAQ0846414, AAQ0846415 și AAQ0846402 -, încheierea atacată a fost emisă asupra unor bunuri care nu aparțin recurentului, iar în partea privind bunurile imobile aceasta nu are nicio legătură cu obiectul acțiunii (motivul 3 din cererea de recurs). În aceste condiții, consideră că cererea lichidatorului privind asigurarea acțiunii este neîntemeiată, iar încheierea atacată urmează a fi casată, cu soluționarea chestiunii prin decizie, în temeiul art. 427 lit. c) CPC.

La data de 29 octombrie 2026, din partea lichidatorului SRL „Bakayan Com" în procedură de faliment Tanasiev Sergiu a parvenit referință suplimentară la cererea suplimentară depusă la 26.10.2026 de SRL „Demir Agro" la recursul din 25.09.2026 împotriva încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 18.08.2026, în care a solicitat constatarea că cererea suplimentară a SRL „Demir Agro depusă la 26.10.2026, în măsura în care introduce un „temei suplimentar și de sine stătător de casare", a fost formulată după expirarea termenului legal de recurs calculat chiar

de la data de comunicare invocată de SRL „Demir Agro” și să nu permită extinderea, pe această cale, a obiectului recursului declarat la 25.09.2026. În subsidiar față de pct. 1, dacă instanța va examina pe fond argumentele suplimentare, să le respingă ca neîntemeiate în partea în care se solicită casarea integrală ori ridicarea globală a sechestrului asupra bunurilor provenite din facturile AAQ 0846414 și AAQ 0846415 pe baza înstrăinărilor ulterioare efectuate de SRL „Demir Agro” la 09.09.2026 și să se mențină solicitările formulate de lichidatorul SRL „Bakayan Corn” în referința depusă anterior, inclusiv respingerea Recursului SRL „Demir Agro” cu menținerea încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 18.08.2026. (f.d.158-162)

În argumentarea referinței suplimentare a menționat că contestă aceste motive suplimentare, iar poziția rămâne aceea formulată în referința la recurs: măsura de asigurare dispusă de instanța de insolvabilitate la 18.08.2026 este corelată cu acțiunea în anulare depusă de lichidatorul SRL „Bakayan Com” la 14.08.2026 și cu capătul de cerere privind restituirea în natură a bunurilor în masa debitoare. Noile înscrisuri nu răstoarnă această concluzie. Dimpotrivă, factura AAY 5815650 și factura AAY 5815649, ambele din 09.09.2026, invocate de însăși SRL „Demir Agro”, demonstrează că bunurile litigioase au fost efectiv susceptibile de înstrăinare în cursul procesului, la numai 22 de zile după aplicarea măsurii.

Menționează că cronologia care delimitează argumentele ce pot fi și care nu pot fi supuse examinării în recurs sunt: 14.03.2024 - SRL „Demir Agro” afirmă că a emis factura fiscală AAS 3202148 către SRL „CREATIVEMEAT” pentru Mercedes Sprinter 518 CDI, VIN *****.

26.05.2024 - SRL „Demir Agro” afirmă că a retransmis către SRL „Bakayan Com”, prin factura AAS 3202155, autocisterna GAZ KO-503B, VIN XTH330700M144904.

27.05.2024 - în anexa depusă de recurentă apare factura SRL „Bakayan Com” către Gheorghiev Serghei pentru aceeași autocisternă GAZ KO-503B;

14.08.2026 - lichidatorul Sergiu Tanasiev a depus acțiunea civilă din numele SRL „Bakayan Com” împotriva SRL „Demir Agro” privind anularea actelor juridice și restituirea bunurilor în masa debitoare.

18.08.2026 - Judecătoria Comrat, sediul Central, a admis cererea de asigurare și a aplicat sechestru asupra bunurilor individualizate în dispozitivul încheierii.

09.09.2026 - SRL „Demir Agro” afirmă că a înstrăinat către SRL „GLOBAL DEMIR TRADING” utilaje prin facturile AAY 5815650 și AAY 5815649. Aceste două acte sunt ulterioare atât acțiunii civile înaintate la 14.08.2026, cât și încheierii instanței de insolvabilitate din 18.08.2026.

24.09.2026 - SRL „Demir Agro” susține că numai la această dată a primit încheierea din 18.08.2026.

25.09.2026 - SRL „Demir Agro” a declarat recursul inițial.

26.10.2026 - SRL „Demir Agro” a semnat și depus cererea suplimentară prin care introduce expres un „temei suplimentar și de sine stătător de casare”.

În concluzie, menționează că din această cronologie rezultă că actele din 09.09.2026 nu existau la data de 18.08.2026 și, prin definiție, nu puteau constitui un viciu al încheierii la momentul pronunțării ei. În același timp, faptele din 2024, dacă sunt dovedite prin mijloacele juridice necesare pentru fiecare bun, pot avea numai un efect punctual asupra acelui bun, nu asupra întregii măsuri.

Mai menționează că, chiar potrivit propriei versiuni a SRL „Demir Agro”, încheierea instanței de insolvabilitate din 18.08.2026 i-a fost comunicată la 24.09.2026. Ziua comunicării nu se include în calculul termenului, astfel încât termenul de 15 zile a curs începând cu 25.09.2026 și s-a împlinit la 09.10.2026. Cererea suplimentară este semnată la 26.10.2026, adică

la 17 zile după expirarea termenului calculat pe baza datei invocate de însăși recurentă.

Distincția esențială este între prezentarea unor înscrisuri ori explicații care dezvoltă un motiv de recurs formulat în termen și introducerea, după expirarea termenului, a unui nou motiv autonom de casare. Art. 56 CPC reglementează drepturile generale ale participantului la proces; el nu prelungește și nu înlătură termenul special de 15 zile stabilit de art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității. Dacă simpla trimitere la art. 56 CPC ar permite formularea oricând a unor motive autonome de casare, termenul special de recurs ar deveni lipsit de conținut.

Raționamentul este susținut, prin analogia principiului termenului căii de atac, de Decizia Curții Supreme de Justiție din 21.01.2026, dosarul nr. 2r-474/25. La pct. 25-29, Curtea Supremă a reținut că suplimentele care completează o cale de atac pot fi depuse în interiorul termenului legal, iar cererile autonome depuse ulterior nu pot fi folosite pentru a schimba sau extinde obiectul căii de atac. Cauza respectivă privea apelul, nu recursul din insolvabilitate; însă principiul procesual este același: un termen legal al căii de atac nu poate fi eludat prin denumirea ulterioară a unei noi cereri drept „supliment".

În plus, înscrisurile pe care SRL „Demir Agro" își construiește noul motiv nu au apărut la 26.10.2026. Facturile din 14.03.2024 și 26-27.05.2024 se aflau de peste doi ani în circuitul contabil al recurentei, iar facturile AAY 5815650 și AAY 5815649 din 09.09.2026 existau cu 16 zile înainte de recursul inițial din 25.09.2026. SRL „Demir Agro" nu indică niciun impediment obiectiv care ar fi împiedicat-o să invoce aceste împrejurări în recursul formulat în termen.

În concluzie, indică că în măsura în care cererea din 26.10.2026 introduce, potrivit propriului său text, un „temei suplimentar și de sine stătător de casare", acest temei nu trebuie admis pentru extinderea obiectului recursului după împlinirea termenului legal. Subsidiar, chiar dacă instanța va examina noile susțineri pe fond, ele nu justifică soluția solicitată de SRL „Demir Agro".

Invocă că recurenta solicită casarea încheierii din 18.08.2026 deoarece, la 09.09.2026, ar fi vândut către SRL „GLOBAL DEMIR TRADING" utilajele provenite din facturile AAQ 0846414 și AAQ 0846415.

Curtea Supremă de Justiție, în Decizia din 12.02.2026, dosarul nr. 2r-20/26, pct. 23, a formulat expres regula potrivit căreia instanța de recurs examinează legalitatea încheierii atacate „raportat la momentul emiterii acesteia" și nu prin raportare la aspecte care nu au fost supuse examinării instanței care a emis actul. Această regulă este direct relevantă: la 18.08.2026 (data emiterii încheierii judecătorești recurate) facturile AAY 5815650 și AAY 5815649 nu existau; ele au fost emise abia la 09.09.2026.

Mai mult, propriile acte ale SRL „Demir Agro" contrazic teza că încheierea ar fi fost emisă la 18.08.2026 asupra unor bunuri care nu îi aparțineau. Dacă SRL „Demir Agro" afirmă că la 09.09.2026 a vândut, în calitate de furnizor, utilajele către SRL „GLOBAL DEMIR TRADING", atunci chiar această poziție presupune că până la actul de înstrăinare din 09.09.2026 recurenta se considera titularul bunurilor. Prin urmare, o vânzare produsă la 22 de zile după încheierea din 18.08.2026 nu poate demonstra că, la data emiterii încheierii, bunurile erau deja ale altui proprietar.

Dacă, după aplicarea măsurii, intervine o schimbare reală a situației juridice a unui bun, Codul de procedură civilă oferă mecanisme proprii pentru adaptarea măsurii. Art. 179 CPC permite substituirea unei forme de asigurare, iar art. 180 alin. (1) CPC prevede că măsura poate fi anulată, la cererea pârâtului, de instanța care a ordonat-o ori de instanța în a cărei procedură se află cauza. Curtea Supremă de Justiție, în Decizia din 12.02.2025, dosarul nr. 2r-284/24, pot. 33-34, a subliniat necesitatea unei cereri distincte adresate instanței competente pentru anularea

măsurilor, atunci când se invocă împrejurări privind menținerea lor.

Astfel, facturile din 09.09.2026 pot fi analizate ca împrejurări ulterioare privind executarea ori eventuala adaptare punctuală a măsurii, dar ele nu transformă retroactiv într-un act ilegal încheierea pronunțată de instanța de insolvabilitate la 18.08.2026.

Susține că înstrăinările din 09.09.2026 nu infirmă principiul „preiculum in mora" ci materializează exact riscul de înstrăinare invocat de lichidatorul SRL „Bakayan Com".

În cererea de asigurare din 14.08.2026, lichidatorul SRL „Bakayan Com" a arătat că obiectul acțiunii îl constituie anularea transferurilor și revenirea în masa debitoare a bunurilor transmise către SRL „Demir Agro", iar lipsa unei măsuri de conservare creează riscul ca acestea să fie înstrăinate din nou, dispersate ori scoase din patrimoniul dobânditorului. SRL „Demir Agro" a negat acest risc în recursul inițial, susținând că a deținut bunurile o perioadă îndelungată fără intenția de a le înstrăina.

Menționează că cererea suplimentară a SRL „Demir Agro" din 26.10.2026 aduce însă chiar proba faptului contrar: potrivit facturilor prezentate de recurentă, la 09.09.2026, în timpul aflării pe rol a acțiunii în anulare și la 22 de zile după încheierea din 18.08.2026, SRL „Demir Agro" a transmis către SRL „GLOBAL DEMIR TRADING" un volum important de utilaje litigioase. Din perspectiva existenței obiective a riscului, nu este necesar a se stabili, pentru această concluzie, dacă Olga Vlah cunoștea sau nu la 09.09.2026 conținutul încheierii judecătoreşti (Relevant că reprezentanţii SRL „Demir Agro" erau în cunoștință cu riscul înaintării acțiunii de către lichidatorul SRL „Bakayan Com" a acțiunii din moment ce au primit prin intermediul poștei la 11.08.2026 Demersul acestuia prin care li s-a solicitat expres prezentarea facturilor fiscale prin care au fost înstrăinate bunurile din litigiu și pe care în mod deliberat nu l-au executat). Faptul material al transferului unei părți din aceste bunuri la 09.09.2026 demonstrează mobilitatea juridică și economică a activelor și posibilitatea reală ca acestea să iasă din patrimoniul persoanei împotriva căreia a fost introdusă acțiunea.

De aceea, noile facturi nu pot susține concluzia recurentei că măsura era „lipsită, de obiect". Concluzia logică este inversă: fără o măsură efectivă de conservare, bunurile care constituie obiectul pretenției de restituire în natură pot fi transferate succesiv, iar executarea unei eventuale hotărâri devine mai dificilă, implicând identificarea unor dobânditori ulteriori și litigii suplimentare.

Prin urmare, înscrisurile din 09.09.2026 confirmă, caracterul concret al riscului de înstrăinare evaluat preventiv de Judecătoria Comrat la emiterea încheierii judecătorești din 18.08.2026. Ele nu constituie un motiv pentru anularea integrală a măsurii.

Indică că recurenta susține că, deoarece pretinde că a primit copia încheierii abia la 24.09.2026 și deoarece până la 09.09.2026 nu ar fi fost întocmit un proces-verbal de sechestru conform art. 115 Cod de executare, ea putea dispune de bunuri, iar această împrejurare ar impune casarea încheierii.

Normele aplicabile disting între existența și caracterul executoriu al actului judecătoresc, pe de o parte, și actele concrete de punere în executare, pe de altă parte.

Însă recurenta SRL „Demir Agro" confundă legalitatea încheierii cu modul și momentul punerii ei în executare. Eventualele litigii privind actele executorului sau efectele juridice ale înstrăinărilor ulterioare au propriile remedii și nu justifică anularea întregii măsuri dispuse la 18.08.2026.

SRL „Demir Agro" prezintă factura AAY 5815650 din 09.09.2026 și susține că prin ea a transmis SRL. „GLOBAL DEMIR TRADING" utilajele dobândite în 2023 de la SRL „Bakayan Com" prin factura fiscală AAQ 0846414 din 31.03.2023. Acest înscris nu dovedește că la

18.08.2026 bunurile aparțineau unui terț; dimpotrivă, în propria construcție factuală a recurentei, transferul către terț are loc abia la 09.09.2026.

Prin urmare, factura din 09.09.2026 nu face sechestrul „inapt". Ea arată tocmai de ce conservarea obiectului litigiului era necesară. Dacă transferul ulterior produce efecte față de SRL „GLOBAL DEMIR TRADING", chestiunea dreptului terțului și a menținerii sechestrului asupra bunurilor concrete se soluționează prin mecanismele procesuale și execuționale corespunzătoare, nu prin constatarea retroactivă că Judecătoria Comrat nu ar fi avut dreptul să protejeze bunurile la 18.08.2026.

Deci, motivul suplimentar întemeiat pe AAY 5815650 nu justifică nici casarea integrală, nici concluzia că la 18.08.2026 sechestrul ar fi fost aplicat asupra bunurilor unui terț.

Recurenta invocă art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, susținând că menținerea sechestrului ar încălca dreptul de proprietate al terților persoane asupra bunurilor în litigiu, persoane precum că nu au fost citate în cauza privind aplicarea măsurii.

La 18.08.2026, data emiterii încheierii atacate, SRL „Global Demir Trading" nu avea niciun drept asupra bunurilor pe care SRL „Demir Agro" pretinde că i le-a vândut ulterior. Un drept dobândit după emiterea actului judecătoresc nu poate transforma retroactiv încheierea într-o ingerință nelegală față de un titular care, la data actului, nici nu exista în lanțul de proprietate invocat.

Acțiunea introdusă de SRL „Bakayan Com" la 14.08.2026 urmărește tocmai efectul patrimonial prevăzut de art. 106: revenirea activelor în masa debitoare, iar dacă restituirea în natură nu mai este posibilă în condițiile stabilite de lege, recuperarea valorii corespunzătoare. Nicio dispoziție a art. 106 nu stabilește că primul dobânditor este eliberat de efectele acțiunii în anulare doar pentru că, după transferul primit de la debitor, a înstrăinat bunul mai departe.

Dimpotrivă, înstrăinările succesive sunt exact situația în care lipsa conservării obiectului poate face executarea mai complexă. Dacă bunul rămâne identificabil și poate fi restituit potrivit cadrului legal, conservarea lui servește capătului de cerere în natură. Dacă, din cauza unei înstrăinări ulterioare valabile și opozabile, restituirea în natură nu mai poate fi realizată față de bunul concret, consecințele patrimoniale se stabilesc în acțiunea pe fond. In niciuna dintre ipoteze nu rezultă că acțiunea și măsura sunt „fără beneficiu pentru masa debitoare".

Această distincție este importantă și pentru pretinsa lipsă de „aptitudine" în sensul art. 174 CPC. Aptitudinea măsurii se apreciază prin raportare la scopul de a păstra posibilitatea executării hotărârii. La 18.08.2026, pentru utilajele pe care SRL „Demir Agro" afirmă că le-a vândut abia la 09.09.2026, sechestrul era în corelație directă cu bunurile a căror revenire în masa SRL „Bakayan Corn" se solicita. Faptul că ulterior a fost efectuat un transfer nu demonstrează lipsa corelației; demonstrează riscul pe care măsura trebuia să îl neutralizeze.

3. **Termenul de declarare a recursului:**

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată remarcă, că din materialele pricinii civile rezultă, că Judecătoria Comrat sediul central a emis încheierea contestată la data de 18 august 2026, recepționată de către SRL „Demir Agro" la data de 24 septembrie 2026 (f.d.113), motiv din care Completul constată că recursul a fost depus în termen.

4. ***Aprecierea instanței de recurs a argumentelor părților vis-a-vis de cadrul legal aplicabil:***

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în recursul declarat, a materialelor din dosar și a normelor de drept aplicabile, Completul de judecată consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis, din următoarele motive.

Conform prevederilor art.426 alin.(3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni, într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art.427 lit.c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

În conformitate cu art.428 alin.(1) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale legii speciale.

Cu privire la condițiile legale de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, Completul de judecată reține că, potrivit art.174 alin.(1) din Codul de procedură civilă, asigurarea acțiunii se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor corespunzătoare ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Conform art.175 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestru pe bunurile sau sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte, precum și să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu. Totodată, alin. (2) al aceluiași articol permite aplicarea concomitentă a mai multor măsuri de asigurare a acțiunii, în condițiile prevăzute de lege.

Potrivit art.176 din Codul de procedură civilă, sechestrarea bunurilor se efectuează în ordinea și în condițiile stabilite de norma respectivă, inclusiv cu respectarea limitei valorii revendicărilor din acțiune.

În conformitate cu art.177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de asigurare a acțiunii trebuie să cuprindă motivele și circumstanțele pentru care se solicită aplicarea măsurilor respective.

Din interpretarea sistematică a acestor dispoziții legale rezultă că măsurile de asigurare a acțiunii reprezintă instrumente procesuale cu caracter provizoriu și preventiv, având drept scop conservarea situației de fapt și de drept asupra bunurilor litigioase și garantarea posibilității executării efective a unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantului.

Aplicarea măsurilor de asigurare nu presupune stabilirea anticipată a temeiniciei pretențiilor formulate pe fondul cauzei și nici soluționarea chestiunii privind titularul definitiv al dreptului de proprietate. Totuși, caracterul provizoriu al acestor măsuri nu exonerează solicitantul de obligația de a prezenta circumstanțe concrete care să justifice necesitatea și oportunitatea intervenției instanței.

Prin urmare, simpla formulare a unei acțiuni sau invocarea abstractă a posibilității înstrăinării bunurilor nu constituie, prin sine, un temei suficient pentru aplicarea măsurilor asigurătorii. Este necesar ca riscul invocat să rezulte din circumstanțele concrete ale cauzei, iar măsura dispusă să aibă o legătură directă cu obiectul litigiului, să fie aptă să asigure realizarea scopului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru protejarea drepturilor reclamantului.

În acest context, instanța urmează să aprecieze natura și obiectul acțiunii principale, legătura dintre bunurile asupra cărora se solicită aplicarea măsurilor și pretențiile formulate, circumstanțele transmiterii acestora, riscul unor operațiuni ulterioare de înstrăinare, precum și proporționalitatea măsurilor solicitate în raport cu interesele legitime ale tuturor persoanelor vizate.

Completul de judecată constată că, la 14 august 2026, lichidatorul SRL „Bakayan Com”, Sergiu Tanasiev, a înaintat o acțiune împotriva SRL „Demir Agro”, solicitând anularea unor acte juridice și restituirea bunurilor care, potrivit susținerilor reclamantului, ar fi fost transmise din patrimoniul debitorului în beneficiul pârâtei.

În vederea asigurării acțiunii, lichidatorul a solicitat aplicarea sechestrului asupra unor bunuri imobile, a două mijloace de transport și a unui complex de utilaje și instalații industriale, despre care a susținut că au fost transmise anterior de SRL „Bakayan Com” către SRL „Demir Agro”, în baza facturilor fiscale.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 18 august 2026, cererea de asigurare a acțiunii a fost admisă integral, fiind aplicat sechestru asupra tuturor bunurilor indicate de lichidator în cererea de asigurare.

În motivarea soluției, instanța de fond a făcut referire la necesitatea prevenirii înstrăinării bunurilor, la existența riscului cauzării unui prejudiciu și la necesitatea asigurării executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Completul de judecată apreciază că instanța de fond a identificat în mod corect necesitatea protejării bunurilor care constituie obiectul acțiunii principale, însă nu a verificat în mod suficient corespondența dintre bunurile solicitate a fi indisponibilizate și cele individualizate în înscrisurile prezentate de reclamant, precum și situația juridică a bunurilor la momentul examinării cererii.

Or, aplicarea măsurilor asigurătorii asupra unor bunuri insuficient individualizate, fără verificarea corespondenței dintre acestea și probele anexate cererii, poate conduce la indisponibilizarea unor bunuri care nu constituie obiectul litigiului sau care aparțin unor persoane care nu au fost identificate corespunzător.

Referitor la bunurile imobile, și anume terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,6946 ha, clădirea de producere cu numărul cadastral *****.02, cu suprafața de 886,4 m², și construcția cu numărul cadastral *****.03, cu suprafața de 42,6 m², Completul de judecată apreciază că măsura asigurătorie aplicată de instanța de fond este justificată.

Această concluzie rezultă din faptul că bunurile imobile menționate sunt individualizate prin numere cadastrale concrete și constituie obiectul pretențiilor deduse judecății. Prin urmare, există o legătură directă între măsura solicitată și obiectul acțiunii principale, iar menținerea situației juridice a acestor bunuri este necesară pentru a preveni eventuale operațiuni de înstrăinare sau grevare care ar putea afecta posibilitatea executării unei hotărâri favorabile reclamantului.

În aceste circumstanțe, Completul consideră că sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile individualizate prin numerele cadastrale menționate urmează a fi menținut, fără ca această concluzie să anticipeze soluția asupra dreptului de proprietate sau asupra validității actelor juridice contestate în acțiunea principală.

Cu privire la mijlocul de transport Dacia Logan, cod VIN *****, numărul de înmatriculare *****, Completul de judecată consideră că aplicarea sechestrului este, de asemenea, justificată.

Din materialele cauzei rezultă că pârâta SRL „Demir Agro” a recunoscut procurarea acestui mijloc de transport de la SRL „Bakayan Com”, fapt care confirmă legătura bunului cu

raportul juridic litigios. În același timp, având în vedere obiectul acțiunii principale și necesitatea conservării bunului până la soluționarea litigiului, există un interes legitim în menținerea măsurii asigurătorii asupra acestuia.

Completul reține că măsura aplicată are drept scop prevenirea modificării situației juridice a acestuia până la stabilirea legalității operațiunii de transmitere.

În consecință, sechestrul aplicat asupra mijlocului de transport Dacia Logan, urmează a fi menținut.

În ceea ce privește mijlocul de transport Mercedes Sprinter 518 CDI, cod VIN *****, numărul de înmatriculare *****, precum și bunurile mobile reprezentând complexul de utilaje și instalații industriale, Completul de judecată reține că soluția instanței de fond necesită a fi modificată, întrucât nu a fost făcută o delimitare suficientă între aplicarea sechestrului asupra bunurilor pârâtului și instituirea interdicției de înstrăinare în privința persoanelor terțe care au dobândit ulterior aceste bunuri.

Potrivit art.175 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, sechestrul poate fi aplicat asupra bunurilor sau sumelor de bani ale pârâtului, inclusiv asupra celor care se află la alte persoane. Prin urmare, faptul că bunurile se află în posesia unui terț nu exclude, prin sine, posibilitatea aplicării sechestrului, însă măsura presupune existența unei baze suficiente pentru a considera că bunurile aparțin pârâtului.

În același timp, art.175 alin.(1) lit.b) și c) din Codul de procedură civilă instituie măsuri distincte, care permit interzicerea unor acte atât pârâtului, cât și altor persoane, în privința obiectului litigios.

Astfel, legiuitorul a prevăzut posibilitatea protejării bunurilor litigioase nu doar prin indisponibilizarea bunurilor care aparțin pârâtului, ci și prin prevenirea unor operațiuni juridice ulterioare efectuate de persoanele care dețin sau exercită prerogative asupra acestora.

Prin urmare, alegerea măsurii asigurătorii trebuie să țină cont nu numai de identitatea bunului, ci și de situația juridică a acestuia, de persoana care îl deține și de natura dreptului sau a prerogativelor exercitate asupra sa.

Din examinarea facturilor fiscale seria AAQ0846414 și AAQ0846415 din 31.03.2023, Completul constată existența unor neconcordanțe între descrierea, cantitatea și caracteristicile tehnice ale utilajelor indicate de reclamant în cererea de asigurare a acțiunii și preluate în încheierea instanței de fond, pe de o parte, și informațiile consemnate în documentele justificative, pe de altă parte, circumstanțe care pun la îndoială identificarea certă a bunurilor ce urmează a fi supuse măsurilor asigurătorii.

Astfel, potrivit facturii fiscale seria AAQ0846414 din 31.03.2023, SRL „Bakayan Com” a transmis, iar SRL „Demir Agro” a recepționat mai multe utilaje și instalații industriale, printre care uscătoare tunel, mașini de spălat fructe și legume, transportor de inspecție, elevator cu cupe, mașină de scoatere a sâmburilor din prune, tambur pentru introducerea conservanților, blanșator, generator de abur, utilaje de ambalare și alte echipamente.

Totodată, anexa la factura respectivă conține referiri la alte bunuri, inclusiv mașina pentru tăierea merelor în rondele, dulapul de abur, generatorul de abur, masa pentru paleți, arzătoare pe gaz și cântare industriale.

Cu toate acestea, comparând bunurile indicate în cererea de asigurare și încheierea instanței cu cele descrise în facturile fiscale, Completul constată că nu toate caracteristicile și cantitățile solicitate de reclamant își găsesc confirmarea în înscrisurile prezentate.

În particular, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului asupra a 10 mașini pentru scoaterea sâmburilor din prune, în timp ce în factura fiscală se regăsește un asemenea utilaj într-o

singură unitate. În lipsa altor documente justificative care să confirme transmiterea celor nouă unități suplimentare, aplicarea măsurii asupra întregii cantități solicitate nu poate fi considerată justificată.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor asigurătorii asupra mai multor instalații de ambalare INTA, inclusiv cu indicarea unor modele și caracteristici diferite, în timp ce documentul fiscal individualizează un singur utilaj sub denumirea „Упаковочно-фасовочный автомат INTA". În lipsa unor acte de proveniență, documente tehnice sau alte mijloace de probă care să permită identificarea distinctă a celorlalte instalații, nu se poate dispune indisponibilizarea acestora doar în baza descrierii formulate unilateral de reclamant.

Totodată se atestă că conform solicitării reclamantului se solicită aplicarea sechestrului asupra utilajelor „Instalații de arzătoare pe gaz pentru generatorul de abur" – 2 unităţi, pe când conform Anexei la Factura fiscală seria AAQ0846414 din 31.03.2023, asemenea utilaj este indicat în număr de 4 unităţi.

Completul observă că asemenea neconcordanțe nu sunt simple diferențe de exprimare sau de traducere, ci vizează elemente esențiale pentru identificarea bunurilor, respectiv numărul de unități, destinația tehnică, caracteristicile de fabricație și individualizarea fiecărui utilaj.

În același timp, instanța nu poate substitui prin prezumții lipsa probelor referitoare la identitatea bunurilor și nici nu poate extinde măsura asigurătorie asupra unor bunuri a căror transmitere către pârâtă nu este confirmată în mod suficient de materialele dosarului.

Prin urmare, Completul consideră că se impune delimitarea măsurilor asigurătorii la bunurile pentru care există o corespondență suficientă între descrierea din facturile fiscale și bunurile indicate în cererea de asigurare, fără a admite extinderea acestora asupra unor cantități sau utilaje care nu sunt confirmate documentar.

În continuare, deşi din cererea de aplicare a măsurilor de asigurare se solicită asigurarea asupra a 2 unităţi – utilaje „Instalații de arzătoare pe gaz pentru generatorul de abur", iar conform Factura fiscală seria AAQ0846414 din 31.03.2023, asemenea utilaje sunt identificate în număr de 4 unităţi, completul de judecată ajunge la concluzia aplicării măsurilor de asigurare asupra utlilajelor „Instalații de arzătoare pe gaz pentru generatorul de abur" – în număr de 4 unităţi.

Referitor la factura fiscală seria și nr.AAQ 0846402 din 01.03.2023 prin care SRL „Bakayan Com" a transmis, iar SRL „Demir Agro" a recepționat utilajul „Машина GAZ KO-503 B CISTERNA", completul de judecată reţine că conform altei facturi fiscale prezentate, seria și nr. AAS 3202155 din 26.05.2024, acest utilaj este restituit/înapoiat de către SRL „Demir Agro", SRL „Bakayan Com", ceea ce denotă că la momentul actual decade necesitatea aplicării în privinţa acestui utilaj a careva măsuri de asigurare.

În ceea ce privește situația juridică a mijlocului de transport Mercedes Sprinter 518 CDI, cod VIN *****, din materialele cauzei rezultă că acesta a fost transmis de SRL „Demir Agro" către „Creativemeat" SRL, în baza facturii fiscale seria AAS3202148 din 14 martie 2024.

Prin urmare, la momentul examinării recursului, bunul nu mai poate fi tratat, în lipsa unor probe contrare, ca un bun aflat în proprietatea pârâtei SRL „Demir Agro".

Astfel, pentru stabilirea titularului dreptului de proprietate nu este suficientă doar existența facturii fiscale, fiind necesară aprecierea acesteia împreună cu circumstanțele transmiterii efective a bunului și cu celelalte probe administrate.

În condițiile în care materialele prezentate indică transmiterea mijlocului de transport către „Creativemeat" SRL, aplicarea sau menținerea sechestrului asupra acestuia ca bun al pârâtei, fără clarificarea situației juridice actuale, nu reprezintă măsura procesuală adecvată și întemeiată.

Această concluzie nu înseamnă însă că transmiterea ulterioară a bunului exclude orice măsură de protecție judiciară. Dimpotrivă, în măsura în care mijlocul de transport este identificat ca obiect al acțiunii principale, iar existența unei noi transmiteri ar putea afecta executarea viitoarei hotărâri, instanța poate dispune o măsură distinctă, adresată persoanei terțe care îl deține.

În acest sens, art.175 alin.(1) lit.c) din Codul de procedură civilă permite interzicerea altor persoane de a săvârși anumite acte în privința obiectului în litigiu.

Prin urmare, Completul consideră justificată instituirea interdicției de înstrăinare în privința „Creativemeat" SRL asupra mijlocului de transport Mercedes Sprinter 518 CDI, identificat prin codul VIN ***** și numărul de înmatriculare *****.

Cu privire la bunurile mobile și complexul de utilaje industriale, Completul reține că din materialele cauzei rezultă transmiterea acestora de către SRL „Demir Agro" către „Global Demir Trading" SRL, fiind invocate facturile fiscale seria AAY5815649 și AAY5815650 din 9 septembrie 2026.

Sub acest aspect, Completul observă că data acestor facturi este ulterioară atât intentării acțiunii, la 14 august 2026, cât și pronunțării încheierii contestate, la 18 august 2026.

Totuși, acestea reprezintă înscrisuri relevante pentru aprecierea situației juridice ulterioare a bunurilor, în măsura în care reflectă operațiuni efectiv realizate și sunt coroborate cu celelalte probe din dosar. În special, ele impun verificarea împrejurărilor în care bunurile au fost transmise ulterior și a persoanei care exercită în prezent prerogativele asupra acestora.

Completul subliniază că nu poate fi stabilită în cadrul examinării recursului, cu efect asupra fondului litigiului, validitatea acestor operațiuni sau buna-credință a dobânditorului, întrucât asemenea chestiuni urmează a fi examinate în cadrul acțiunii principale, cu respectarea dreptului la apărare al tuturor persoanelor interesate.

Cu toate acestea, existența unor operațiuni succesive de transmitere a bunurilor care fac obiectul acțiunii principale justifică necesitatea conservării situației juridice a acestora și prevenirea unor noi înstrăinări care ar putea face dificilă sau imposibilă restituirea lor în patrimoniul debitorului, în cazul admiterii acțiunii.

În aceste circumstanțe, Completul apreciază că interdicția de înstrăinare reprezintă, în privința bunurilor transmise terților, o măsură mai adecvată decât menținerea sechestrului asupra unor bunuri a căror apartenență actuală la patrimoniul pârâtei nu este stabilită cu suficientă certitudine.

În același timp, Completul consideră necesară instituirea interdicției și în privința SRL „Demir Agro", în calitate de pârâtă în acțiunea principală, în limitele actelor și prerogativelor juridice pe care aceasta le mai poate exercita asupra bunurilor litigioase.

Or, obiectul acțiunii principale îl constituie anularea actelor juridice prin care bunurile au fost transmise de SRL „Bakayan Com" către SRL „Demir Agro", precum și restituirea acestora în patrimoniul debitorului. Prin urmare, SRL „Demir Agro" rămâne partea împotriva căreia sunt formulate pretențiile principale, iar conduita acesteia în raport cu bunurile litigioase prezintă relevanță directă pentru realizarea scopului măsurilor asigurătorii.

Completul reține că se prezumă că pârâta a înstrăinat deja o parte dintre bunurile dobândite de la debitor, împrejurare care rezultă din înscrisurile prezentate în cauză. Această conduită constituie un indiciu obiectiv al posibilității efectuării unor noi operațiuni de dispoziție asupra bunurilor care se mai află în posesia, detenția sau sub controlul juridic al pârâtei.

Deși înstrăinările anterioare nu permit concluzia automată că toate bunurile rămase vor fi transmise unor terțe persoane, ele nu pot fi ignorate la aprecierea riscului pentru executarea

viitoarei hotărâri. Dimpotrivă, raportat la natura acțiunii, la obiectul acesteia și la succesiunea operațiunilor de transmitere, există motive concrete pentru instituirea unor măsuri preventive care să împiedice modificarea în continuare a situației juridice a bunurilor litigioase.

În acest context, Completul consideră că limitarea măsurilor asigurătorii exclusiv la persoanele terțe care au dobândit bunurile nu ar asigura o protecție procesuală suficientă, întrucât SRL „Demir Agro” poate continua să exercite acte de dispoziție asupra bunurilor litigioase care au rămas în sfera sa de control sau poate participa la realizarea unor noi operațiuni de transmitere a acestora.

Potrivit art.175 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, instanța este în drept să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte, iar conform lit.c) a aceleiași norme, poate interzice altor persoane săvârșirea unor acte în privința obiectului în litigiu.

Interpretarea acestor dispoziții permite instituirea concomitentă a interdicțiilor față de pârât și față de terțele persoane, atunci când o asemenea soluție este necesară pentru protejarea obiectului litigiului și pentru prevenirea unor operațiuni care ar putea afecta executarea hotărârii judecătorești.

Prin urmare, în privința SRL „Demir Agro”, interdicția urmează să vizeze efectuarea actelor de înstrăinare, transmitere, grevare sau a altor acte de dispoziție juridică asupra bunurilor litigioase care se află în posesia, detenția ori sub controlul său și asupra cărora aceasta mai poate exercita prerogative juridice de dispoziție.

Această măsură nu are semnificația recunoașterii dreptului de proprietate al pârâtei asupra bunurilor și nici nu anticipează soluția asupra validității actelor juridice contestate. Ea reprezintă exclusiv o măsură procesuală temporară, destinată să împiedice efectuarea unor noi operațiuni care ar putea compromite realizarea drepturilor pretinse de reclamant.

În privința „Creativemeat” SRL și „Global Demir Trading” SRL, interdicția de înstrăinare urmează să fie instituită în temeiul art.175 alin.(1) lit.c) din Codul de procedură civilă, cu referire la bunurile individualizate care se află efectiv în patrimoniul sau sub controlul juridic al fiecărei societăți.

Completul precizează că interdicția adresată SRL „Demir Agro” nu poate avea ca obiect bunurile asupra cărora aceasta nu mai exercită drepturi sau prerogative juridice de dispoziție, după cum interdicția adresată terților nu poate fi extinsă asupra unor bunuri care nu au fost identificate ca fiind transmise acestora.

O asemenea delimitare este necesară pentru respectarea dreptului de proprietate și pentru evitarea instituirii unor măsuri asigurătorii care ar afecta nejustificat interesele unor persoane străine de raportul juridic litigios.

De asemenea, Completul apreciază că interdicția de înstrăinare, în condițiile individualizării bunurilor și a persoanelor vizate, este proporțională cu scopul urmărit, întrucât nu presupune indisponibilizarea generală a patrimoniului societăților respective și nici blocarea activității lor economice, ci se limitează la conservarea bunurilor care constituie obiectul acțiunii principale.

În ceea ce privește lista utilajelor asupra cărora urmează a fi instituită interdicția, Completul consideră că aceasta trebuie să reflecte numai bunurile care pot fi identificate prin raportare la facturile fiscale, fără includerea unor cantități suplimentare sau a unor caracteristici tehnice care nu sunt confirmate prin probe.

Astfel, în măsura în care corespondența dintre bunurile descrise în facturile fiscale seria AAQ0846414 și AAQ0846415 din 31.03.2023 și cele solicitate de reclamant este confirmată, interdicția poate viza următoarele bunuri:

- Uscător tunel model C-600 pe gaz – 2 unități;
- Mașină pentru spălarea fructelor și legumelor – 1 unitate;
- Transportor de inspecție – 1 unitate;
- Elevator cu cupe – 1 unitate;
- Masă pentru paleți – 1 unitate;
- Dulap de abur – 1 unitate;
- Generator de abur – 1 unitate;
- Mașină pentru scoaterea sâmburilor din prune – 1 unitate;
- Tambur pentru introducerea conservanților – 1 unitate;
- Semiautomat pentru ambalarea în pachete de tip „doy-pack” IN-108 – 1 unitate;
- Mașină semimecanică de ambalare cu cântare electronice – 1 unitate;
- Instalație de ambalare INTA – 1 unitate;
- Vană cu transportor înclinat – 1 unitate;
- Cântar industrial BXN-600 – 1 unitate;
- Cântar platformă BXN-1000 – 1 unitate;
- Instalație de arzător pe gaz pentru uscător – 1 unitate;
- Instalații de arzătoare pe gaz pentru generatorul de abur – 4 unităţi;
- Mașină pentru tăierea merelor în rondele – 1 unitate;
- Transformator – 1 unitate;
- Marcator cu jet de cerneală AlphaJET Mondo cu conveier – 1 unitate.

Completul reține că identificarea acestor bunuri prin denumire, model și cantitate, în măsura în care datele sunt confirmate documentar, este necesară pentru ca interdicția să poată fi executată efectiv și pentru a preveni extinderea sa asupra unor bunuri similare, dar care nu constituie obiectul litigiului.

În același timp, instanța subliniază că aprecierea făcută în cadrul procedurii de asigurare nu constituie o constatare definitivă a dreptului de proprietate asupra bunurilor, a validității facturilor fiscale sau a caracterului legal ori fraudulos al operațiunilor de transmitere. Aceste chestiuni urmează a fi examinate în cadrul judecării fondului acțiunii, în baza întregului material probator și cu respectarea contradictorialității.

În consecință, Completul ajunge la concluzia că sechestrul aplicat de prima instanță asupra bunurilor imobile individualizate prin numerele cadastrale *****, *****.02 și *****.03, precum și asupra mijlocului de transport Dacia Logan, cod VIN *****, numărul de înmatriculare *****, este legal și justificat, urmând a fi menținut.

În schimb, în privința mijlocului de transport Mercedes Sprinter 518 CDI și a bunurilor mobile reprezentând complexul de utilaje și instalații industriale, menținerea sechestrului în forma dispusă de instanța de fond nu este justificată în raport cu situația juridică a bunurilor și cu neconcordanțele constatate în descrierea acestora.

În aceste circumstanțe, scopul măsurilor asigurătorii poate fi realizat prin substituirea sechestrului cu interdicția de înstrăinare, instituită în temeiul art.175 alin.(1) lit.b) și c) din Codul de procedură civilă, atât față de pârâta SRL „Demir Agro”, pentru bunurile litigioase asupra cărora aceasta mai exercită prerogative juridice de dispoziție, cât și față de terții dobânditori, pentru bunurile identificate ca fiind transmise și aflate în patrimoniul său.

Această soluție asigură un echilibru între necesitatea protejării intereselor patrimoniale ale debitorului aflat în procedura de faliment, dreptul de proprietate al persoanelor vizate de măsurile asigurătorii și necesitatea garantării executării efective a unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantului.

Reieșind din cele expuse, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul declarat de administratorul SRL „Demir Agro”, Olga Vlah, urmează a fi admis, cu casarea parțială a încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 18 august 2026, în partea aplicării sechestrului asupra mijlocului de transport Mercedes Sprinter 518 CDI și asupra bunurilor mobile reprezentând complexul de utilaje și instalații industriale, cu pronunțarea unei noi decizii în partea respectivă, prin instituirea interdicțiilor de înstrăinare în condițiile și limitele expuse.

Reieșind din cele reliefate, conducându-se de prevederile art.175, 176, 177, 424, 426 alin.(3), 427 lit.c) și 428 din Codul de procedură civilă, *Completul de judecată*

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către administratorul SRL „Demir Agro” Vlah Olga.

Se casează parţial încheierea Judecătoriei Comrat sediul central din 18 august 2026 privind admiterea asigurării acțiunii civile adoptată în cadrul procedurii de insolvabilitate la cererea înaintată de lichidatorul SRL „Bakayan Com”, Sergiu Tanasiev împotriva SRL „Demir Agro” privind anularea actelor juridice, ***în partea*** aplicării sechestrului asupra unități de transport Mercedes Sprinter 518 CDI, cod VIN *****, nr/î ***** și bunurilor mobile/complex de utilaje și instalații (transmise anterior de SRL „Bakayan Com” către SRL „Demir Agro” prin facturile fiscale seria AAQ0846414 din 31.03.2023; facturii fiscale ser.AAQ0846415 din 31.03.2023 și în baza facturii fiscale ser.AAQ 0846402 din 01.03.2023 (declarate electronic organului fiscal), şi pronunţă în aceată parte a unei noi decizii prin care:

Se aplică măsura de asigurare a acţiunii, interdicţia persoanei juridice „Creativemeat” SRL de înstrăinare a mijlocului de transport Mercedes Sprinter 518 CDI, cod VIN *****, nr/î *****.

Se aplică măsura de asigurare a acţiunii, interdicţia persoanei juridice „Global Demir Trading” SRL de înstrăinare a bunurilor mobile/complex de utilaje și instalații:

- Uscător tunel model C-600 pe gaz – 2 unități;
- Mașină pentru spălarea fructelor și legumelor – 1 unitate;
- Transportor de inspecție – 1 unitate;
- Elevator cu cupe – 1 unitate;
- Masă pentru paleți – 1 unitate;
- Dulap de abur – 1 unitate;
- Generator de abur – 1 unitate;
- Mașină pentru scoaterea sâmburilor din prune – 1 unitate;
- Tambur pentru introducerea conservanților – 1 unitate;
- Semiautomat pentru ambalarea în pachete de tip „doy-pack” IN-108 – 1 unitate;
- Mașină semimecanică de ambalare cu cântare electronice – 1 unitate;
- Instalație de ambalare INTA – 1 unitate;
- Vană cu transportor înclinat – 1 unitate;
- Cântar industrial BXN-600 – 1 unitate;
- Cântar platformă BXN-1000 – 1 unitate;
- Instalație de arzător pe gaz pentru uscător – 1 unitate;
- Instalații de arzătoare pe gaz pentru generatorul de abur – 4 unităţi;
- Mașină pentru tăierea merelor în rondele – 1 unitate;
- Transformator – 1 unitate;
- Marcator cu jet de cerneală AlphaJET Mondo cu conveier – 1 unitate.

Se aplică măsura de asigurare a acțiunii sub forma interdicției impuse SRL „Demir Agro” de a înstrăina, transmite, greva sau efectua orice alte acte de dispoziție juridică asupra bunurilor mobile – utilaje și instalații industriale transmise de SRL „Bakayan Com” către SRL „Demir

Agro” în baza facturilor fiscale seria AAQ0846414 și AAQ0846415 din 31.03.2023, exclusiv în privința bunurilor individualizate prin denumire, model și cantitate în prezenta decizie, a căror transmitere către pârâtă este confirmată prin materialele dosarului și asupra cărora aceasta mai exercită drepturi sau prerogative juridice de dispoziție.

În rest cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare, ***se respinge ca nefondată***.

Încheierea instanței de fond din 18 august 2026, privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile identificate prin numerele cadastrale *****, *****.02 și *****.03, precum și mijlocul de transport «Dacia Logan», VIN *****, numărul de înmatriculare *****, ***se menține.***

Prezenta decizie se pune în executare imediată, în condițiile legii, prin transmiterea acesteia spre executare executorului judecătoresc competent, precum și prin comunicarea către Agenția Servicii Publice – Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto și Instituția Publică Cadastrul Bunurilor Imobile, în vederea asigurării executării măsurilor dispuse.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii și se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

Președintele completului de judecată,

judecător:	Judecător:	Judecător:
Mironov Andrei	Hudoba Valeri	Colev Grigori